

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

15. května 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 151/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 151/02	Věc C-158/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – A, B, C, D v. Minister van Buitenlandse Zaken „Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu — Společný postoj 2001/931/SZBP — Rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Článek 2 odst. 3 — Zápis organizace ‚Tygři osvobození tamilského Ílamu (LTTE)‘ na seznam osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů — Předběžná otázka týkající se platnosti tohoto zápisu — Soulad s mezinárodním humanitárním právem — Pojem ‚teroristický čin‘ — Činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech“	2
2017/C 151/03	Věc C-157/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie – Belgie) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. G4S Secure Solutions NV „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení — Diskriminace na základě náboženského vyznání či víry — Vnitřní nařízení podniku, kterým se pracovníkům zakazuje nosit na pracovišti viditelné politické, filozofické nebo náboženské symboly — Přímá diskriminace — Neexistence — Nepřímá diskriminace — Zákaz daný pracovníci nosit muslimský šátek“	3

2017/C 151/04	Věc C-162/15 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 – Evonik Degussa GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Články 101 a 102 SFEU — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 30 — Rozhodnutí Komise konstatující protiprávní kartelovou dohodu na evropském trhu s peroxidem vodíku a perboritanem — Zveřejnění nedůvěrné rozšířené verze tohoto rozhodnutí — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s některými informacemi — Mandát úředníka pro slyšení — Rozhodnutí 2011/695/EU — Článek 8 — Důvěrnost — Ochrana profesního tajemství — Článek 339 SFEU — Pojem „obchodní tajemství nebo jiné důvěrné informace“ — Informace pocházející z žádosti o shovívavost — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení — Legitimní očekávání“	4
2017/C 151/05	Věc C-188/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation – Francie) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l’homme (ADDH) v. Micropole SA, dříve Micropole Univers SA „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení — Diskriminace na základě náboženského vyznání či víry — Podstatný a určující profesní požadavek — Pojem — Prání zákazníka, aby služby nebyly zajišťovány zaměstnankyní nosící muslimský šátek“	4
2017/C 151/06	Věc C-323/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Polynt SpA v. New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Evropská agentura pro chemické látky, Sitre Srl, Nizozemské království, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 57 písm. f) — Povolení — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Identifikace — Stejně obavy — Cyklohexan-1,2-dikarboxanhydrid, cis-cyklohexan-1,2-dikarboxanhydrid a trans-cyklohexan-1,2-dikarboxanhydrid“	5
2017/C 151/07	Věc C-324/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA v. New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Evropská agentura pro chemické látky, Nizozemské království, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 57 písm. f) — Povolení — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Identifikace — Stejně obavy — Methylhexahydroftalanhydrid, 4-methylhexahydroftalanhydrid, 1-methylhexahydroftalanhydrid a 3-methylhexahydroftalanhydrid“ . . .	6
2017/C 151/08	C-414/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede v. Evropská komise, Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Existující podpory — Článek 108 odst. 1 SFEU — Režimy podpor pro společnosti působící v oblasti sociálního bydlení — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posouzení slučitelnosti existujícího režimu podpor s vnitřním trhem Komisí — Návrh vhodných opatření — Závazky přijaté vnitrostátními orgány za účelem dosažení souladu s unijním právem — Rozhodnutí o slučitelnosti — Rozsah soudního přezkumu — Právní účinky“	6
2017/C 151/09	Věc C-415/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl v. Evropská komise, Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Existující podpory — Článek 108 odst. 1 SFEU — Režimy podpor ve prospěch společností působících v oblasti sociálního bydlení — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posouzení slučitelnosti existujícího režimu podpor s vnitřním trhem, které provádí Komise — Návrh vhodných opatření — Závazky přijaté vnitrostátními orgány za účelem dosažení souladu s unijním právem — Rozhodnutí o slučitelnosti — Rozsah soudního přezkumu — Právní účinky“	7
2017/C 151/10	Věc C-493/15: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Agenzia delle Entrate v. Marco Identi „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Článek 4 odst. 3 SEU — Šestá směrnice — Státní podpory — Postup oddlužení fyzických osob v úpadku (esdebitazione) — Nevymahatelnost dluhů na DPH“	7

2017/C 151/11	Věc C-528/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie v. Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor „Řízení o předběžné otázce — Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu — Nařízení (EU) č. 604/2013 (Dublin III) — Článek 28 odst. 2 — Zajištění za účelem přemístění — Článek 2 písm. n) — Vážné nebezpečí útěku — Objektivní kritéria — Chybějící zákonná definice“	8
2017/C 151/12	Věc C-536/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM) „Řízení o předběžné otázce — Síť a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Článek 25 odst. 2 — Informační služba o účastnických číslech a účastnické seznamy — Směrnice 2002/58/ES — Článek 12 — Poskytnutí osobních údajů účastníků pro účely jejich zveřejnění v telefonním seznamu nebo jejich využití informační službou o účastnických číslech — Forma a způsoby poskytnutí souhlasu účastníka — Rozlišování podle členského státu, v němž jsou účastnické seznamy nebo informační služba o účastnických číslech poskytovány — Zásada zákazu diskriminace“	9
2017/C 151/13	Věc C-563/15: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 15. března 2017 – Evropská komise v. Španělské království „Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/98/ES — Články 13 a 15 — Nakládání s odpady — Ochrana lidského zdraví a životního prostředí — Odpovědnost — Skládky“	9
2017/C 151/14	Věc C-3/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel – Belgie) – Lucio Cesare Aquino v. Belgische Staat „Řízení o předběžné otázce — Unijní právo — Práva priznaná jednotlivcům — Porušení soudem — Předběžné otázky — Předložení věci Soudnímu dvoru — Vnitrostátní soud rozhodující v posledním stupni“ . . .	10
2017/C 151/15	Věc C-47/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests v. „Veloserviss“ SIA „Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 2 písm. b) — Dodatečný výběr dovozního cla — Legitimní očekávání — Podmínky použití — Chyba ze strany celních orgánů — Povinnost dovozce jednat v dobré víře a ověřit okolnosti, za kterých bylo vydáno osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“ — Důkazní prostředky — Zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF)“	11
2017/C 151/16	Věc C-138/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) v. Züerst.net Betriebs GmbH „Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Směrnice 2001/29/ES — Právo na sdělování děl veřejnosti — Článek 3 odst. 1 — Výjimky a omezení — Článek 5 odst. 3 písm. o) — Šíření televizního vysílání místní kabelovou sítí — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví výjimky pro zařízení umožňující přístup pro maximálně 500 předplatitelů, jakož i pro další přenos veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání v tuzemsku“	12
2017/C 151/17	Věc C-211/16: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Itálie) – Bimotor SpA v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Zásada daňové neutrality — Vnitrostátní právní úprava stanovící horní hranici výše náhrady nebo kompenzace pro slevu nebo přeplatek na dani z přidané hodnoty“	13

2017/C 151/18	Věc C-253/16: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA v. AAL Renting SA a další „Řízení o předběžné otázce — Článek 96 SFEU — Použitelnost — Vnitrostátní právní úprava zakazující taxislužbám nabízet jednotlivá místa k sezení — Vnitrostátní právní úprava zakazující taxislužbám stanovit předem cílové místo — Vnitrostátní právní úprava zakazující taxislužbám podbíživě získávat zákazníky“	13
2017/C 151/19	Věc C-615/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 28. listopadu 2016 – Giovanna Judith Kerr v. Fazenda Pública	14
2017/C 151/20	Věc C-26/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. ledna 2017 Birkenstock Sales GmbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. listopadu 2016 ve věci T-579/14, Birkenstock Sales GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	14
2017/C 151/21	Věc C-32/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. ledna 2017 společností Apcoa Parking Holdings GmbH proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. listopadu 2016 ve spojených věcech T-268/15 a T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	15
2017/C 151/22	Věc C-74/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 10. února 2017 – Jonathan Heintges v. Germanwings GmbH	17
2017/C 151/23	Věc C-75/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. února 2017 Fiesta Hotels & Resorts, S.L., proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2016 ve věci T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts v. EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)	17
2017/C 151/24	Věc C-76/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 13. února 2017 – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu v. Ministerul Economiei, Ministerul Energiei a Ministerul Finanțelor Publice	19
2017/C 151/25	Věc C-94/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 23. února 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés v. Banco de Sbadell S.A.	19
2017/C 151/26	Věc C-96/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Terrassa (Španělsko) dne 22. února 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi v. Consorci Sanitari de Terrassa	20
2017/C 151/27	Věc C-102/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Contas (Portugalsko) dne 28. února 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores v. Ministério Público	21
2017/C 151/28	Věc C-121/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 8. března 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) obchodující jako „Mylan“ v. Gilead Sciences Inc.	21
2017/C 151/29	Věc C-122/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 9. března 2017 – David Smith v. Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Irsko, Attorney General . . .	22
2017/C 151/30	Věc C-127/17: Žaloba podaná dne 10. března 2017 – Evropská komise v. Polská republika	22
2017/C 151/31	Věc C-128/17: Žaloba podaná dne 10. března 2017 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	24

2017/C 151/32	Věc C-138/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. března 2017 Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 10. ledna 2017 ve věci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie	25
2017/C 151/33	Věc C-146/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. března 2017 společnostmi Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne S.A. proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 10. ledna 2017 ve věci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie . . .	26
Tribunál		
2017/C 151/34	Věc T-681/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – El-Qaddafi v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Restriktivní opatření proti Libyi — Zmrazení finančních prostředků — Omezení týkající se vstupu na území nebo přejezdu přes území Unie — Ponechání jména žalobkyně na seznamu — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění“	28
2017/C 151/35	Věc T-112/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2017 – Řecko v. Komise „EZOF — Záruční sekce — EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Nařízení (ES) č. 796/2004 — Režim podpor na plochu — Pojem ‚stálé pastviny‘ — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita — Paušální finanční oprava — Odpočet předchozí opravy“	29
2017/C 151/36	Věc T-210/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – Deutsche Telekom v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se řízení podle pravidel hospodářské soutěže — Odepření přístupu — Povinnost uvést odůvodnění — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Převažující veřejný zájem — Konzultace s třetími osobami — Transparentnost — Neexistence odpovědi na potvrzující žádost ve stanovených lhůtách“	29
2017/C 151/37	Věc T-387/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Slovní ochranná známka Evropské unie ‚J AND JOY‘ — Starší národní obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Podobnost označení — Kritéria pro posouzení — Kombinovaná ochranná známka — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	30
2017/C 151/38	Věc T-388/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (JN JOY) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Slovní ochranná známka Evropské unie ‚JN JOY‘ — Starší národní obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Podobnost označení — Kritéria pro posouzení — Kombinovaná ochranná známka — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	31
2017/C 151/39	Věc T-389/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka Evropské unie J&JOY — Starší národní obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Podobnost označení — Kritéria pro posouzení — Kombinovaná ochranná známka — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	31
2017/C 151/40	Věc T-501/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – Nizozemsko v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Integrovaný administrativní a kontrolní systém — Snížení a vyloučení v případě nedodržení pravidel podmíněnosti — Méně závažné nedodržení požadavků — Článek 24 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 71 odst. 3 nařízení (ES) č. 1122/2009 — Důkazní břemeno — Výklad přílohy II nařízení (ES) č. 73/2009“	32

2017/C 151/41	Věc T-538/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – Regent University v. EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie REGENT UNIVERSITY — Starší národní obrazová ochranná známka REGENT'S COLLEGE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) a článek 53 odstavec 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“	33
2017/C 151/42	Věc T-638/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International) v. EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské ALCOLOCK — Slovní ochranná známka Spojeného království ALCOLOCK — Relativní důvod zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Řádné užívání starší ochranné známky“	33
2017/C 151/43	Věc T-733/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – Portugalsko v. Komise „Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, jímž bylo konstatováno nesplnění povinností státem — Penále — Rozhodnutí o určení výše penále — Zrušení sporného vnitrostátního opatření — Datum, kdy bylo ukončeno neplnění povinností“	34
2017/C 151/44	Věc T-28/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2017 – Německo v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Rozvoj venkova — Pozemkové úpravy a obnova vesnic — Kritéria pro výběr operací — Zásada loajální spolupráce — Subsidiarita — Legitimní očekávání — Přiměřenost — Povinnost uvést odůvodnění“	34
2017/C 151/45	Věc T-209/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2017 – Apax Partners UK v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie APAX PARTNERS — Starší mezinárodní slovní ochranná známka APAX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) a článek 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“	35
2017/C 151/46	Věc T-215/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2017 – Cop v. EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka AMPHIBIAN — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	36
2017/C 151/47	Věc T-117/17: Žaloba podaná dne 23. února 2017 – Proximus v. Rada	36
2017/C 151/48	Věc T-124/17: Žaloba podaná dne 22. února 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon v. ECB	37
2017/C 151/49	Věc T-161/17: Žaloba podaná dne 11. března 2017 – Le Pen v. Parlament	38
2017/C 151/50	Věc T-166/17: Žaloba podaná dne 8. března 2017 – EKETA v. Komise	39
2017/C 151/51	Věc T-168/17: Žaloba podaná dne 16. března 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs v. Komise	40
2017/C 151/52	Věc T-169/17: Žaloba podaná dne 17. března 2017 – Pethke v. EUIPO	40
2017/C 151/53	Věc T-177/17: Žaloba podaná dne 15. března 2017 – EKETA v. Komise	41
2017/C 151/54	Věc T-183/17: Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Menta y Limón Decoración v. EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Vyobrazení muže v regionálním kroji)	42
2017/C 151/55	Věc T-189/17: Žaloba podaná dne 20. března 2017 – EKETA v. Komise	43
2017/C 151/56	Věc T-190/17: Žaloba podaná dne 22. března 2017 – EKETA v. Komise	44

2017/C 151/57	Věc T-195/17: Žaloba podaná dne 27. března 2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Odstín růžové)	44
2017/C 151/58	Věc T-196/17: Žaloba podaná dne 27. března 2017 – Naftogaz of Ukraine v. Komise	45
2017/C 151/59	Věc T-197/17: Žaloba podaná dne 28. března 2017 – Abel a další v. Komise	46
2017/C 151/60	Věc T-198/17: Žaloba podaná dne 29. března 2017 – EKETA v. Komise	47

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 151/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 144, 8.5.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 129, 24.4.2017

Úř. věst. C 121, 18.4.2017

Úř. věst. C 112, 10.4.2017

Úř. věst. C 104, 3.4.2017

Úř. věst. C 95, 27.3.2017

Úř. věst. C 86, 20.3.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – A, B, C, D v. Minister van Buitenlandse Zaken

(Věc C-158/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu — Společný postoj 2001/931/SZBP — Rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Článek 2 odst. 3 — Zápis organizace ‚Tygři osvobození tamilského ílamu (LTTE)‘ na seznam osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů — Předběžná otázka týkající se platnosti tohoto zápisu — Soulad s mezinárodním humanitárním právem — Pojem ‚teroristický čin‘ — Činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech“

(2017/C 151/02)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: A, B, C, D

Odpůrce: Minister van Buitenlandse Zaken

Výrok

- 1) Není zjevné ve smyslu judikatury založené na rozsudcích ze dne 9. března 1994 ve věci TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), a ze dne 15. února 2001 ve věci Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), že by byly přípustné žaloby na neplatnost podané k Tribunálu Evropské unie osobami, které se nacházejí v takové situaci, jako je situace navrhovatelů v původním řízení, proti prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 610/2010 ze dne 12. července 2010, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1285/2009, nebo proti unijním aktům předcházejícím tomuto prováděcímu nařízení, které se týkají zápisu subjektu „Tygři osvobození tamilského ílamu (LTTE)“ na seznam uvedený v čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu.

- 2) Vzhledem k tomu, že společný postoj Rady 2001/931/SZBP ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu a nařízení č. 2580/2001 nebrání tomu, aby činnosti ozbrojených sil během ozbrojeného konfliktu ve smyslu mezinárodního humanitárního práva představovaly „teroristické činy“ ve smyslu těchto unijních aktů, skutečností, že činnosti subjektu „Tygři osvobození tamilského Ílamu (LTTE)“ mohou představovat takové činnosti, není dotčena platnost prováděcího nařízení č. 610/2010, jakož i unijních aktů předcházejících tomuto prováděcímu nařízení, které se týkají zápisu uvedeného v bodě 1 tohoto výroku.

(¹) Úř. věst. C 194, 24.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie – Belgie) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. G4S Secure Solutions NV

(Věc C-157/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení — Diskriminace na základě náboženského vyznání či víry — Vnitřní nařízení podniku, kterým se pracovníkům zakazuje nosit na pracovišti viditelné politické, filozofické nebo náboženské symboly — Přímá diskriminace — Neexistence — Nepřímá diskriminace — Zákaz daný pracovníci nosit muslimský šátek“

(2017/C 151/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie

Účastníci původního řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Žalovaná: G4S Secure Solutions NV

Výrok

Článek 2 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že zákaz nosit muslimský šátek, který vyplývá z interního pravidla soukromého podniku, jež zakazuje viditelné nošení všech politických, filozofických nebo náboženských symbolů na pracovišti, nepředstavuje přímou diskriminaci na základě náboženského vyznání nebo víry ve smyslu této směrnice.

Naproti tomu může takovéto interní pravidlo soukromého podniku představovat nepřímou diskriminaci ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78, jestliže se prokáže, že zdánlivě neutrální povinnost, kterou stanoví, ve skutečnosti vede ke zvláštnímu znevýhodnění příslušníků určitého náboženského vyznání či víry, pokud není objektivně odůvodněna legitimním cílem, jako je sledování politiky politické, filozofické a náboženské neutrality zaměstnavatelem v jeho vztazích se zákazníky, a pokud prostředky k dosažení tohoto cíle nejsou přiměřené a nezbytné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 – Evonik Degussa GmbH v. Evropská komise

(Věc C-162/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Články 101 a 102 SFEU — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 30 — Rozhodnutí Komise konstatující protiprávní kartelovou dohodu na evropském trhu s peroxidem vodíku a perboritanem — Zveřejnění nedůvěrné rozšířené verze tohoto rozhodnutí — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s některými informacemi — Mandát úředníka pro slyšení — Rozhodnutí 2011/695/EU — Článek 8 — Důvěrnost — Ochrana profesního tajemství — Článek 339 SFEU — Pojem „obchodní tajemství nebo jiné důvěrné informace“ — Informace pocházející z žádosti o shovívavost — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení — Legitimní očekávání“

(2017/C 151/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evonik Degussa GmbH (zástupci: C. Steinle, C. von Köckritz a A. Richter, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: G. Meessen, M. Kellerbauer a F. van Schaik, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 28. ledna 2015, Evonik Degussa v. Komise (T 341/12, EU:T:2015:51) se zrušuje v rozsahu, v němž jím Tribunál rozhodl, že úředník pro slyšení právně odmítl svou pravomoc odpovědět na námitky, vznesené společností Evonik Degussa GmbH na základě dodržení zásad ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení, proti zamýšlenému zveřejnění nedůvěrného podrobného znění rozhodnutí Komise C (2006) 1766 final ze dne 3. května 2006 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA (věc COMP/F/38.620 – Peroxid vodíku a perboritan).
- 2) Ve zbývajících částech se kasační opravný prostředek zamítá.
- 3) Rozhodnutí Komise C (2012) 3534 final ze dne 24. května 2012, kterým se zamítá žádost o důvěrné zacházení podaná společností Evonik Degussa GmbH, se zrušuje v rozsahu, v němž jím úředník pro slyšení odmítl svou pravomoc odpovědět na námitky, jichž se týká bod 1 výroku tohoto rozsudku.
- 4) Evonik Degussa GmbH a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 15.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation – Francie) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH) v. Micropole SA, dříve Micropole Univers SA

(Věc C-188/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení — Diskriminace na základě náboženského vyznání či víry — Podstatný a určující profesní požadavek — Pojem — Přání zákazníka, aby služby nebyly zajišťovány zaměstnankyní nosící muslimský šátek“

(2017/C 151/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)

Žalovaná: Micropole SA, dříve Micropole Univers SA

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že vůle zaměstnavatele zohlednit přání zákazníka, aby služby tohoto zaměstnavatele nebyly napříště zajišťovány zaměstnankyní nosící muslimský šátek, nelze považovat za podstatný a určující profesní požadavek ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 6.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Polynt SpA v. New Japan Chemical, RECh ChemAdvice GmbH, Evropská agentura pro chemické látky, Sitre Srl, Nizozemské království, Evropská komise

(Věc C-323/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 57 písm. f) — Povolení — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Identifikace — Stejně obavy — Cyklohexan-1,2-dikarboxanhydrid, cis-cyklohexan-1,2-dikarboxanhydrid a trans-cyklohexan-1,2-dikarboxanhydrid“

(2017/C 151/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polynt SpA (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats)

Další účastníci řízení: New Japan Chemical (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), RECh ChemAdvice GmbH, (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Sitre Srl (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere a T. Zbihlej, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advocaat), Nizozemské království (zástupkyně: C. Schillemans a M. Bulterman, zmocněnkyně), Evropská komise (zástupci: D. Kukovec a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Polynt SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA).
- 3) Nizozemské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.
- 4) New Japan Chemical a RECh ChemAdvice GmbH ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA v. New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Evropská agentura pro chemické látky, Nizozemské království, Evropská komise

(Věc C-324/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 57 písm. f) — Povolení — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Identifikace — Stejně obavy — Methylhexahydroftalanhydrid, 4-methylhexahydroftalanhydrid, 1-methylhexahydroftalanhydrid a 3-methylhexahydroftalanhydrid“

(2017/C 151/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats)

Další účastnice řízení: New Japan Chemical (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), REACH ChemAdvice GmbH (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Sitre Srl (zástupci: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere a T. Zbihlej, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advocaat), Nizozemské království (zástupkyně: C. Schillemans a M. Bulterman, zmocněnkyně), Evropská komise (zástupci: D. Kukovec a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA).
- 3) Nizozemské království a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.
- 4) New Japan Chemical a REACH ChemAdvice GmbH ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede v. Evropská komise, Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(C-414/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Existující podpory — Článek 108 odst. 1 SFEU — Režimy podpor pro společnosti působící v oblasti sociálního bydlení — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posouzení slučitelnosti existujícího režimu podpor s vnitřním trhem Komisí — Návrh vhodných opatření — Závazky přijaté vnitrostátními orgány za účelem dosažení souladu s unijním právem — Rozhodnutí o slučitelnosti — Rozsah soudního přezkumu — Právní účinky“

(2017/C 151/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede (zástupci: L. Hancher, E. Besselink a P. Glazener, advocaten)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: S. Noë a P.J. Loewenthal, zmocněnci), Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (zástupce: M. Meulenbelt, advocaat)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 12. května 2015, *Stichting Woonlinie a další v. Komise* (T 202/10 RENV, nezveřejněné, EU:T:2015:287), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 12.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl v. Evropská komise, Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Věc C-415/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Existující podpory — Článek 108 odst. 1 SFEU — Režimy podpor ve prospěch společností působících v oblasti sociálního bydlení — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posouzení slučitelnosti existujícího režimu podpor s vnitřním trhem, které provádí Komise — Návrh vhodných opatření — Závazky přijaté vnitrostátními orgány za účelem dosažení souladu s unijním právem — Rozhodnutí o slučitelnosti — Rozsah soudního přezkumu — Právní účinky“

(2017/C 151/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (zástupci: L. Hancher, E. Besselink a P. Glazener, advocation)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: S. Noë a P. J. Loewenthal, zmocněnci), Belgické království, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (zástupce: M. Meulenbelt, advocaat)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 12. května 2015, *Stichting Woonpunt a další v. Komise* (T-203/10 RENV, nezveřejněné, EU:T:2015:286) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 12.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Agenzia delle Entrate v. Marco Identi

(Věc C-493/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Článek 4 odst. 3 SEU — Šestá směrnice — Státní podpory — Postup oddlužení fyzických osob v úpadku (esdebitazione) — Nevymahatelnost dluhů na DPH“

(2017/C 151/10)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agenzia delle Entrate

Žalovaný: Marco Identi

Výrok

Unijní právo, zejména čl. 4 odst. 3 SEU a články 2 a 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, jakož i pravidla v oblasti státních podpor, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby dluhy na dani z přidané hodnoty byly prohlášeny za nevymahatelné na základě takové vnitrostátní právní úpravy, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, stanovící postup oddlužení, v rámci kterého může soud za určitých podmínek prohlásit dluhy fyzické osoby, které nebyly uhrazeny při skončení úpadečného řízení vedeného vůči této osobě, za nevymahatelné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie v. Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(Věc C-528/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu — Nařízení (EU) č. 604/2013 (Dublin III) — Článek 28 odst. 2 — Zajištění za účelem přemístění — Článek 2 písm. n) — Vážné nebezpečí útěku — Objektivní kritéria — Chybějící zákonná definice“

(2017/C 151/11)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Další účastníci řízení: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Výrok

Článek 2 písm. n) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, ve spojení s jeho čl. 28 odst. 2, musí být vykládány v tom smyslu, že členskými státy ukládají povinnost stanovit obecně závazným právním předpisem objektivní kritéria, na nichž se zakládají důvody, pro které je možné se domnívat, že žadatel o mezinárodní ochranu, s nímž je vedeno řízení o přemístění, může uprchnout. Absence takového právního předpisu má za následek neaplikovatelnost čl. 28 odst. 2 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Věc C-536/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Článek 25 odst. 2 — Informační služba o účastnických číslech a účastnické seznamy — Směrnice 2002/58/ES — Článek 12 — Poskytnutí osobních údajů účastníků pro účely jejich zveřejnění v telefonním seznamu nebo jejich využití informační službou o účastnických číslech — Forma a způsoby poskytnutí souhlasu účastníka — Rozlišování podle členského státu, v němž jsou účastnické seznamy nebo informační služba o účastnických číslech poskytovány — Zásada zákazu diskriminace“

(2017/C 151/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Další účastnice řízení: European Directory Assistance NV

Výrok

- 1) Článek 25 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „žádosti“ obsažený v tomto článku zahrnuje také žádost podanou podnikem, jenž je usazený v jiném členském státě, než ve kterém jsou usazené podniky, které přidělují účastníkům telefonní čísla, a který žádá o příslušné informace, jež mají tyto podniky k dispozici, pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamech v tomto členském státě nebo v jiných členských státech.
- 2) Článek 25 odst. 2 směrnice 2002/22, ve znění směrnice 2009/136, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby podnik, který přiděluje telefonní čísla účastníkům a který má podle vnitrostátní právní úpravy povinnost získat od těchto účastníků souhlas s použitím údajů, jež se jich týkají, pro účely poskytování informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamech, formuloval tuto žádost tak, aby účastníci vyjádřili svůj souhlas s tímto použitím zvlášť podle toho, v jakém členském státě podniky, které by mohly informace uvedené v tomto ustanovení požadovat, tyto služby poskytují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25. 1. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 15. března 2017 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-563/15) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/98/ES — Články 13 a 15 — Nakládání s odpady — Ochrana lidského zdraví a životního prostředí — Odpovědnost — Skládky“

(2017/C 151/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin a E. Sanfrutos Cano, zmocněnkyně)

Žalované: Španělské království (zástupce: A. Gavela Llopis, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Španělské království tím, že ve vztahu ke skládkám v Torremolinos (Malaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca), Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), de Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), La Colmena (Santiago del Teide, Tenerife), Montaña Los Giles (La Laguna, Tenerife), Las Rosas (Güímar, Tenerife), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Tenerife), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Tenerife), Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, Palma), Montaña Negra (Puntagorda, Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, Gomera), El Palmar – Taguluche (Hermigua, Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, Gomera), Punta Sardina (Agulo, Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbacón (Kastilie-La Mancha), Galve de Sorbe (Kastilie-La Mancha), Hiendelaencina (Kastilie-La Mancha), Tamajón (Kastilie-La Mancha), El Casar (Kastilie-La Mancha), Cardenosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), Villaornate y Castro (León), Cevico de La Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), Alaraz (Salamanca), Calvarrasa de Abajo (Salamanca), Hinojosa de Duero (Salamanca), Machacón (Salamanca), Palaciosrubios (Salamanca), Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), Salmoral (Salamanca), Tordillos (Salamanca), Basardilla (Segovia), Cabezuela (Segovia), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) a El Labradorcico (Águilas), nepřijalo opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy, a k zajištění, aby zpracování odpadů ukládaných na uvedených skládkách prováděly samy obce nebo aby odpad nechaly zpracovat prostřednictvím zprostředkovatele nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti zpracování odpadů, nebo prostřednictvím soukromého nebo veřejného zařízení provádějícího sběr odpadů v souladu s články 4 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 a čl. 15 odst. 1 této směrnice.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel – Belgie) – Lucio Cesare Aquino v. Belgische Staat

(Věc C-3/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Unijní právo — Práva priznaná jednotlivcům — Porušení soudem — Předběžné otázky — Předložení věci Soudnímu dvoru — Vnitrostátní soud rozhodující v posledním stupni“

(2017/C 151/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Lucio Cesare Aquino

Odpůrce: Belgische Staat

Výrok

- 1) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že soud, jehož rozhodnutí lze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, nelze považovat za soud rozhodující v posledním stupni v případech, kdy kasační stížnost podaná proti rozhodnutí tohoto soudu nebyla přezkoumána z důvodu zpětvzetí kasační stížnosti navrhovatele.
- 2) Na druhou otázku není namístě odpovídat.
- 3) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že soud rozhodující v posledním stupni nemusí předkládat předběžnou otázku Soudnímu dvoru, jestliže je kasační stížnost odmítnuta z důvodů nepřipustnosti, které jsou vlastní řízení před tímto soudem, s výhradou dodržení zásad rovnocennosti a efektivity.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests v. „Veloserviss“ SIA

(Věc C-47/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 2 písm. b) — Dodatečný výběr dovozního cla — Legitimní očekávání — Podmínky použití — Chyba ze strany celních orgánů — Povinnost dovozce jednat v dobré víře a ověřit okolnosti, za kterých bylo vydáno osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“ — Důkazní prostředky — Zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF)“

(2017/C 151/15)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Valsts ieņēmumu dienests

Odpůrkyně: „Veloserviss“ SIA

Výrok

- 1) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, je nutno vykládat v tom smyslu, že se dovozce může podle tohoto ustanovení dovolávat legitimního očekávání, aby se bránil dodatečnému zaúčtování dovozního cla s poukazem na dobrou víru, pouze v případě, jsou-li splněny tři kumulativní podmínky. Nejprve je třeba, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samotných příslušných orgánů, dále aby toto pochybení bylo takové povahy, že jej osoba povinná zaplatit clo, která jednala v dobré víře, nemohla přiměřeným způsobem odhalit, a konečně, aby tato osoba dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení. Takové legitimní očekávání není dáno zejména za situace, kdy dovozce měl zjevné důvody k pochybnostem o správnosti osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“, a přesto se nepokusil, za využití veškerých svých možností, informovat se o okolnostech, za kterých bylo toto osvědčení vydáno, aby ověřil, zda jsou tyto pochybnosti opodstatněné. Taková povinnost však neznamena, že by byl dovozce obecně povinen systematicky ověřovat okolnosti, za kterých bylo celními orgány státu vývozu osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“ vydáno. Je na předkládajícím soudu, aby s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem sporu v původním řízení posoudil, zda jsou tyto tři podmínky v projednávaném případě splněny.

- 2) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, je nutno vykládat v tom smyslu, že v takové věci, jako je věc dotčená v původním řízení, lze skutečnost, že se dovozce nemůže podle tohoto ustanovení dovolávat legitimního očekávání, aby se bránil dodatečnému zaúčtování dovozního cla, dovodit z informací obsažených ve zprávě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). Pokud však tato zpráva obsahuje pouze obecný popis dotčené situace, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu, pak tato zpráva nemůže sama o sobě postačovat k právně dostatečnému prokázání toho, že jsou tyto podmínky skutečně ve všech ohledech splněny, zejména pokud jde o relevantní jednání vývozce. Za takových okolností je v zásadě na celních orgánech státu dovozu, aby prostřednictvím dodatečných důkazů podaly důkaz o tom, že je vydání nesprávného osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“ celními orgány státu vývozu přičitatelné nesprávnému popisu skutečností ze strany vývozce. Jestliže však celní orgány státu dovozu nemohou uvedený důkaz podat, je na dovozci, aby případně prokázal, že bylo uvedené osvědčení založeno na správném popisu skutečností ze strany vývozce.

(¹) Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) v. Züerst.net Betriebs GmbH

(Věc C-138/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Směrnice 2001/29/ES — Právo na sdělování děl veřejnosti — Článek 3 odst. 1 — Výjimky a omezení — Článek 5 odst. 3 písm. o) — Šíření televizního vysílání místní kabelovou sítí — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví výjimky pro zařízení umožňující přístup pro maximálně 500 předplatitelů, jakož i pro další přenos veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání v tuzemsku“

(2017/C 151/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Žalovaná: Züerst.net Betriebs GmbH

Výrok

Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a článek 11 bis Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl ze dne 9. září 1886, ve znění vyplývajícím z Pařížského aktu ze dne 24. července 1971, pozměněné dne 28. září 1979, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, ze kterých vyplývá, že požadavku na získání svolení autora z titulu vylučného práva na sdělování veřejnosti nepodléhá současný, úplný a nezměněný přenos rozhlasového a televizního vysílání vnitrostátní vysílací organizace prostřednictvím kabelů v tuzemsku za předpokladu, že tento přenos představuje pouhý technický prostředek sdělování a autor díla jej vzal v potaz při udělování svolení k původnímu sdělování, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Článek 5 směrnice 2001/29, a zejména jeho odst. 3 písm. o), musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, ze kterých vyplývá, že požadavku na získání svolení autora z titulu vylučného práva na sdělování veřejnosti nepodléhá rozhlasové a televizní vysílání prostřednictvím společné antény, jestliže k této anténě není připojeno více než 500 předplatitelů, a že se tedy tyto právní předpisy musí použít v souladu s čl. 3 odst. 1 této směrnice, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 16. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Itálie) – Bimotor SpA v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

(Věc C-211/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Zásada daňové neutrality — Vnitrostátní právní úprava stanovící horní hranici výše náhrady nebo kompenzace pro slevu nebo přeplatek na dani z přidané hodnoty“

(2017/C 151/17)

Jednací jazyk: italská

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bimotor SpA

Žalovaná: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Výrok

Článek 183 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčená ve věci v původním řízení, která omezuje kompenzaci některých daňových pohledávek ve formě slev na dani z přidané hodnoty stanovenou maximální částkou za každé zdaňovací období, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví v každém případě možnost, aby osoba povinná k dani získala všechny slevy na dani z přidané hodnoty v přiměřené lhůtě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA v. AAL Renting SA a další

(Věc C-253/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 96 SFEU — Použitelnost — Vnitrostátní právní úprava zakazující taxislužbám nabízet jednotlivá místa k sezení — Vnitrostátní právní úprava zakazující taxislužbám stanovit předem cílové místo — Vnitrostátní právní úprava zakazující taxislužbám podbízivě získávat zákazníky“

(2017/C 151/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA

Žalovaní: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Výrok

Článek 96 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na taková omezení uložená provozovatelům taxislužby, jako jsou omezení dotčená v původním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 28. listopadu 2016 – Giovanna Judith Kerr v. Fazenda Pública**

(Věc C-615/16)

(2017/C 151/19)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Giovanna Judith Kerr

Odpůrce: Fazenda Pública

Předběžné otázky

[...] musí být čl. 135 odst. 1 písm. f) směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006, jímž se upravuje režim osvobození od daně, a čl. 15 odst. 2 téže směrnice vykládány v tom smyslu, že se vztahují pouze na strany uzavřených smluv o prodeji práv k užívání turistických nemovitostí, nebo [...] mohou být vykládány také v tom smyslu, že se vztahují i na činnost vykonávanou odvolatelkou, která spočívá v získávání zákazníků a v propagaci služeb s cílem zajistit, že podnik uvádějící tyto služby na trh tyto služby skutečně prodá, a to podle předem stanovených pokynů a v rámci mezi stanovených pro slevy a reklamní dárky[?]

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1)

**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. ledna 2017 Birkenstock Sales GmbH proti rozsudku
Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. listopadu 2016 ve věci T-579/14, Birkenstock Sales
GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**

(Věc C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Birkenstock Sales GmbH (zástupci: C. Menebröcker, Rechtsanwalt a V. Töbelmann, Rechtsanwältin)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 9. listopadu 2016 (věc T-579/14) v rozsahu, v němž zamítl žalobu navrhovatelky,
- vyhověl návrhovým žádáním podaným v prvním stupni u Tribunálu Evropské unie týkajícím se výrobků, pro něž byla žaloba navrhovatelky zamítnuta,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem, Tribunálem a odvolacím senátem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Navrhovatelka se domáhá zrušení rozsudku Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 ve věci T-579/14 týkajícího se mezinárodního zápisu ochranné známky č. 1132742 v rozsahu, v němž zamítl žalobu navrhovatelky, a vyhovění návrhovým žádáním podaným v prvním stupni u Tribunálu týkajícím se výrobků, pro něž byla žaloba navrhovatelky zamítnuta.
2. Navrhovatelka se nejprve opírá o porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾ z důvodu, že Tribunál nesprávně použil zásady o trojrozměrné ochranné známce na mezinárodní zápis ochranné známky, která je předmětem tohoto řízení. Navrhovatelka dále tvrdí, že Tribunál při posouzení mezinárodního zápisu ochranné známky podle zásad o trojrozměrné ochranné známce neurčil „normy a zvyklosti odvětví“ pro výrobky, které jsou předmětem tohoto řízení, a konečně, že na posouzení s ohledem na celkový dojem mezinárodního zápisu ochranné známky uplatnil přísnější kritéria, než stanoví čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
3. Kromě toho navrhovatelka namítá rozporuplnost prvoinstančního rozsudku v rozsahu, v němž je v něm konstatováno, že rozlišovací způsobilost označení musí být stanovena podle označení jako takového, avšak do posouzení zahrnuje i otázky používání a pro posouzení otázky, zda pro označení lze zároveň zohlednit dvojrozměrné a trojrozměrné používání, odkazuje na svůj vlastní dřívější rozsudek.
4. Navrhovatelka dále tvrdí zkreslení skutkových okolností v rozsahu, v němž rozsudek uvádí, že EUIPO nemusí podložit svůj názor, že mezinárodní zápis ochranné známky se výrazně neodchyluje od obvyklého užívání v dotčeném odvětví, neboť odvolací senát vycházel ze skutečností, které vyplývají z obecně nabytých praktických zkušeností o uvádění dotčených výrobků na trh a které každý může znát.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 78, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. ledna 2017 společností Apcoa Parking Holdings GmbH proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. listopadu 2016 ve spojených věcech T-268/15 a T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Apcoa Parking Holdings GmbH (zástupce: Dr. A. Lohmann, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu Evropské unie (sedmého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 ve spojených věcech T-268/15 a T-272/15;
- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO (dříve OHIM) ze dne 25. března 2015 ve věcech odvolacích řízení R 2062/2014-4 a R 2063/2014-4;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle navrhovatelky je usnesení postiženo procesní vadou (první důvod kasačního opravného prostředku). Navíc porušuje unijní právo. Tribunál nezohlednil důležité skutkové okolnosti (druhý důvod kasačního opravného prostředku). Zkreslil skutkový stav (třetí důvod kasačního opravného prostředku). Usnesení porušuje zásadu jednotné povahy ochranné známky Evropské unie (čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku).

První důvod: Tribunál rozhodl o žalobách, aniž se konalo jednání. Navrhovatelka však výslovně požadovala provedení jednání.

Jednání by nebylo nadbytečné, protože žaloba nebyla ani zjevně nepřípustná ani zjevně bez právního základu. Proto usnesení je postiženo procesní vadou.

Druhý důvod: Usnesení Tribunálu porušuje unijní právo. Oproti rozhodnutí Tribunálu, nebrání žádný absolutní důvod zamítnutí ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾ zápisu sporných ochranných známek. Tyto známky nejsou popisnými údaji.

Tribunál nezohlednil relevantní skutkové okolnosti. Domníval se, že pro veřejnost Spojeného království anglofonní výraz „Parkway“ znamená parkoviště na železniční stanici. Přitom nezohlednil, že úřad pro ochranné známky ve Velké Británii se již výslovně zabýval touto otázkou dokonce v rámci jednání a po důkladném přezkoumání popřel existenci popisného údaje. Pokud se výraz používá samostatně, tak jak je obsažen v ochranné známce, nemá význam, jaký mu připsal Tribunál. Identické známky „Parkway“ byly na základě rozšíření mezinárodního zápisu ve více členských státech (mimo jiné i v Irsku), a jako národní přihlášky ve Spojeném království, shledány způsobilými ochrany a zapsány.

Tribunál tyto skutečnosti nezohlednil a jen poukázal na to, že obecně není vázán vnitrostátními rozhodnutími. Přitom přehlédl, že nebýt vázán neznamená, že by byl zbaven povinnosti přinejmenším zohlednit a posoudit všechny relevantní skutečnosti. Národní zápisy identických známek v členských státech jazykové oblasti, ze které sporné označení pochází, jsou každopádně relevantními skutkovými okolnostmi. Jejich naprosté nezohlednění je nesprávným právním posouzením.

Třetí důvod: Tribunál vyvodil význam výrazu „Parkway“, na kterém založil své rozhodnutí, ze dvou položek ve slovníku. Tyto však reprodukoval neúplně a zkresleně. Tribunál nezohlednil skutečnost, že z těchto pramenů nelze vyvodit obecný význam pojmu „Parkway“, chápaného samostatně, způsobem, na jakém založil své rozhodnutí. I toto je možné podrobně vyvodit z rozhodnutí úřadu pro ochranné známky Spojeného království ohledně tamní způsobilosti známky být chráněna. V něm byly projednány též prameny. Tamní úřad došel k závěru, že význam výrazu uvedený ve slovníku nebrání jeho ochraně jako ochranné známky. Pokud by i Tribunál správně a nezkráceně tyto prameny posoudil, musel by dospět k témuž závěru. Rovněž zkreslení skutkového stavu je nesprávným právním posouzením.

Čtvrtý důvod: Usnesení navíc porušuje zásadu jednotnosti ochranné známky Evropské unie. Neboť přestože pro žádný členský stát Unie neexistuje absolutní důvod zamítnutí zápisu, Tribunál navrhovatelce zabránil dosáhnout pro známky jednotnou ochranu Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 10. února 2017 – Jonathan Heintges v. Germanwings GmbH

(Věc C-74/17)

(2017/C 151/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jonathan Heintges

Žalovaná: Germanwings GmbH

Předběžné otázky

- I. Musí být čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v něm uvedené „právo požadovat další náhrady“ zahrnuje jen takové nároky, jejichž důvody se nachází mimo toto nařízení?
- II. a. V případě záporné odpovědi na otázku I.: Musí být článek 8 nařízení (ES) č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že z tohoto ustanovení v případě, že letecká společnost neposkytne plnění uvedená v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, vyplývá pro cestujícího samostatný nárok na náhradu z důvodu neposkytnutí uvedených plnění, a pokud ano, zahrnuje tento nárok i úhradu nákladů cestujícího, který si sám zajistil dopravu do svého cílového místa určení?
- aa. V případě kladné odpovědi na otázku a): Podléhá nárok na náhradu týkající se náhradní dopravy, kterou si zajistil sám cestující, započtení, které je stanoveno v čl. 12 odst. 1 druhé větě nařízení (ES) č. 261/2004?
- b. V případě kladné odpovědi na otázku I. a v případě, že vnitrostátní právo obsahuje ustanovení, podle kterého má cestující z důvodu nesplnění povinnosti vyplývající z článku 8 nařízení vůči letecké společnosti nárok na náhradu nákladů, které mu vznikly, protože si sám zajistil náhradní dopravu, podléhá tento nárok na náhradu existující podle vnitrostátního práva započtení, které je stanoveno v čl. 12 odst. 1 druhé větě nařízení?
- c. V případě odpovědi ve prospěch započtení, bez ohledu na to, zda podle otázky II. písm. a) nebo II. písm. b), musí být článek 12 vykládán v tom smyslu, že k započtení dochází automaticky, aniž by se na ně musela strana povinná poskytnout náhradu odvolat?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. února 2017 Fiesta Hotels & Resorts, S.L., proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2016 ve věci T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts v. EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)

(Věc C-75/17 P)

(2017/C 151/23)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. (zástupci: J.-B. Devaureix a J. C. Erdozain López, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Residencia Palladium S.L.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v celém rozsahu rozhodnutí Tribunálu ze dne 30. listopadu 2016 ve věci T-217/15;
- vyhověl v celém rozsahu návrhovým žádáním vzneseným v prvním stupni a
- uložil žalovanému a další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **První důvod kasačního opravného prostředku** vychází z toho, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením spočívajícím v závěru, že pro účely čl. 8 odst. 4 nařízení Rady č. 207/2009 ⁽¹⁾ ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (dále jen „nařízení“) lze požadavek, aby význam „ne[byl] pouze místní“, splnit bez ohledu na zeměpisné území, na kterém majitel uplatňované ochranné známky vyvíjí činnost. Tento výklad překrucuje doslovný význam výrazu „místní“ a zkrsluje účel, ze kterého vychází čl. 8 odst. 4 nařízení.

Napadené rozhodnutí je stíženo uvedeným nesprávným právním posouzením proto, že při posuzování otázky, zda údajné nezapsané obchodní jméno má či nemá pouze místní význam, byly zohledněny dokumenty vyvolávající účinky mimo území Španělska.

Na druhou stranu ze skutečnosti, že služby poskytované podnikem, pro jehož označování se využívá ochranná známka, respektive obchodní jméno, jsou poskytovány mezinárodní veřejnosti, nelze dovozovat, že užívání označení je širší než místní.

Závěr, ke kterému v rozsudku dospěl Tribunál v souvislosti s požadavkem, aby význam „ne[byl] pouze místní“, je tedy v rozporu s účelem čl. 8 odst. 4 nařízení. Tribunál v této souvislosti v rozsudku připouští, že tento požadavek, je-li uplatněn na obchodní jméno namítané vůči přihlášce ochranné známky Evropské unie, nezávisí na místním významu podniku, který jej používá, nýbrž na „geografickém rozmístění jeho zákazníků nebo na dobrém jménu, které získalo u veřejnosti v celostátním či dokonce v mezinárodním měřítku“. Tímto argumentem Tribunál v rozsudku překročil restriktivní účel čl. 8 odst. 4 nařízení, neboť umožňuje snadné prokázání, že byl prolomen výlučně místní význam tím, že nezapsané označení se jednoduše užívá na internetu, nebo – za okolností projednávané věci – tím, že hosté ubytovaní v dotčeném podniku pocházejí z mnoha zemí.

2. **Druhý důvod kasačního opravného prostředku** vychází z toho, že rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením spočívajícím v závěru, že pro účely čl. 8 odst. 4 nařízení ve spojení s čl. 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 17/2001 ze dne 7. prosince 2001, o ochranných známkách (Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas), platným ve Španělsku, nelze vyžadovat proslulost uplatňovaného nezapsaného označení, když většina judikatury vydané v této otázce ve Španělsku vychází z přesně opačné premisy, tedy že se vyžaduje nejen užívání uplatňovaného označení, nýbrž že toto užívání je proslulé na podstatné části území Španělska.
3. **Třetí důvod kasačního opravného prostředku** vychází z toho, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením spočívajícím v závěru, že nebylo porušeno ustanovení čl. 8 odst. 4 písm. b) nařízení o ochranné známce EU, vycházejí z rozsudku LAGUIOLE (bod 37), jelikož citovaný rozsudek se na projednávanou věc neuplatní, neboť v projednávané věci je vykládáno španělské právo, a nikoli právo francouzské, jak tomu bylo ve věci LAGUIOLE, a navrhovatelka poukázala na rozsudky Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko), z nichž jasně plyne, že nezapsané obchodní jméno nesmí bránit užívání pozdější ochranné známky, a žalovaný nepoukázal na španělský zákon o nekalé soutěži (Ley de Competencia desleal), který tuto možnost údajně poskytuje, což navrhovatelka podložena vyvrátila.
4. **Konečně čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku** vychází z toho, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením spočívajícím ve výkladu pojmu „marcas intermediarias“ (přechodové ochranné známky), raženého v souladu se španělským zákonem o ochranných známkách, a konkrétně že je napadený rozsudek stížen nesprávným právním posouzením v souvislosti s článkem 65 nařízení.

Navrhovatelka shledává, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením, neboť citovaný článek 65 nařízení nebrání *stricto sensu* posuzování vyvstálé právní otázky z hlediska právní argumentace uváděné účastníky řízení. Ačkoli v rozsudku je uvedeno jinak, navrhovatelka neusiluje o pozměnění skutkového základu, který vzal odvolací senát při rozhodování v úvahu, nýbrž o uvedení právního základu, ze kterého by bylo patrné nesprávné právní posouzení, kterého se se EUIPO dopustil v rozhodnutí napadeném žalobou.

Navrhovatelka apeluje na zásadu *iura novit curia*, podle které musí soud při rozhodování uplatnit právní normy, které považuje za relevantní, jakož i změnit právní základ, ze kterého vycházejí návrhová žádání účastníků řízení, pokud je ovšem rozhodnutí v souladu se skutkovými a právními otázkami účastníků řízení a nedojde k pozměnění vznesených žalobních důvodů ani k obrácení daného problému v jiný. V tomto smyslu měl Tribunál posoudit argumentaci navrhovatelky, neboť tím, že tak neučinil, porušil její právo se v řízení účinně bránit a zbavit ji jejích zapsaných práv.

(¹) Úř. věst. 2009, L 78, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 13. února 2017 – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu v. Ministerul Economiei, Ministerul Energiei a Ministerul Finanțelor Publice

(Věc C-76/17)

(2017/C 151/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: SC Petrotel-Lukoil SA a Maria Magdalena Georgescu

Odpůrci: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei a Ministerul Finanțelor Publice

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení článku 30 SFEU výkladu ve smyslu, že pokud poplatník ve skutečnosti zaplatil poplatek s rovnocenným účinkem, může požádat o vrácení částek zaplacených v této souvislosti, i když mechanismus placení poplatku byl vnitrostátními právními předpisy koncipován takovým způsobem, že se poplatek přenáší na evropského spotřebitele?
- 2) Je vrácení částek vybraných v souvislosti s poplatkem s rovnocenným účinkem, pokud tyto částky byly ve skutečnosti zaplacený poplatníkem (avšak nebyly přeneseny na spotřebitele), slučitelné s unijním právem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 23. února 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés v. Banco de Sbadell S.A.

(Věc C-94/17)

(2017/C 151/25)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Žalovaná: Banco de Sbadell S.A.

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 3, ve spojení s [bodem 1 písm. e) přílohy], a čl. 4 odst. 1 směrnice 93/13 (¹) takovému judikatornímu výkladu, podle kterého ujednání obsažené ve smlouvě o úvěru, jež sazbu úroku z prodlení stanoví ve výši roční sazby běžného úroku, stanovené ve smlouvě, s přírůžkou vyšší než 2 [procentní body], představuje nepřiměřeně vysokou náhradu, k níž je zavázán spotřebitel, který se opozdí s plněním povinnosti splácet, takže je takové ujednání zneužívající?

- 2) Brání článek 3, ve spojení s [bodem 1 písm. e) přílohy], čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 takovému judikatornímu výkladu, který při postihování zneužívající povahy ujednání obsaženého ve smlouvě o úvěru, v němž se stanoví sazba úroku z prodlení, označuje za předmět přezkumu zneužívající povahy přírážky, o kterou je tento úrok zvýšen vůči běžnému úroku, protože tato přírážka představuje „nepřiměřeně vysokou náhradu, k níž je zavázán spotřebitel, který neplní svůj závazek“, a který stanoví, že důsledkem prohlášení daného ujednání za zneužívající musí být úplné odstranění této přírážky, takže nadále vzniká nárok jen na běžný úrok až do splacení úvěru?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, musí mít určení neplatnosti ujednání, v němž se stanoví sazba úroku z prodlení, z důvodu jeho zneužívající povahy jiné účinky, aby byly se směrnicí 93/13 slučitelné, jako například úplné vyloučení vzniku nároku na úrok – a to jak na úrok běžný, tak na úrok z prodlení – když dlužník nesplní svou povinnost hradit splátky úvěru ve smluvně stanovených termínech, nebo vznik nároku na úrok v zákonné výši?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288; oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Terrassa (Španělsko) dne
22. února 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi v. Consorci Sanitari de Terrassa**

(Věc C-96/17)

(2017/C 151/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Terrassa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Gardenia Vernaza Ayovi

Žalovaná: Consorci Sanitari de Terrassa

Předběžné otázky

- 1) Spadá odpověď na právní otázku ohledně kvalifikace ukončení pracovního poměru pro porušení pracovních povinností považovaného za nezákonné v právním řádu pod pojem „pracovní podmínky“ ve smyslu ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (¹), a to zejména s ohledem na čl. 96 odst. 2 královského legislativního nařízení 5/2015 ze dne 30. října, kterým se schvaluje přepracované znění zákona o základním statusu státních zaměstnanců?
- 2) Považuje se dle ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS za diskriminační situace, jako je situace podle čl. 96 odst. 2 královského legislativního nařízení 5/2015 ze dne 30. října, jímž se schvaluje přepracované znění zákona o základním statusu státních zaměstnanců, kdy propuštění pro porušení pracovních povinností stálého zaměstnance ve výkonu služby pro veřejnou správu, je-li prohlášeno za protiprávní – nezákonné – předpokládá vždy přijetí takového zaměstnance zpět do zaměstnání, zatímco jedná-li se o zaměstnance na dobu neurčitou – nebo zaměstnance dočasného – který vykonává tutéž práci jako stálý zaměstnanec, připouští možnost nepřijmout jej zpět výměnou za odškodnění?
- 3) V situaci popsané v předchozí otázce, bylo by rozdílné zacházení ospravedlnitelné nikoli s ohledem na uvedenou směrnici, ale podle článku 20 Listiny základních práv Evropské unie?

(¹) Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Contas (Portugalsko) dne 28. února 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores v. Ministério Público

(Věc C-102/17)

(2017/C 151/27)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal de Contas

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Secretaria Regional de Saúde dos Açores

Odpůrce: Ministério Público

Předběžná otázka

Musí být čl. 58 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ⁽¹⁾ ze dne 26. února 2014 vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je popsána právní úprava [tj. čl. 40 odst. 3 a čl. 40 odst. 5 písm. c) Decreto Legislativo Regional n.º 27/2015/A, de 29 de dezembro de 2015 (regionální legislativní nařízení č. 27/2015/A ze dne 29. prosince 2015)], která v rámci zadávání veřejné zakázky umožňuje, aby podmínkou přijetí k zadávacímu řízení bylo zeměpisné kritérium, z něhož vyplývá nutnost předchozího provedení tří stavebních prací v téže autonomní oblasti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 8. března 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) obchodující jako „Mylan“ v. Gilead Sciences Inc.

(Věc C-121/17)

(2017/C 151/28)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) obchodující jako „Mylan“

Žalovaná: Gilead Sciences Inc.

Předběžná otázka

Na základě jakých kritérií lze určit, zda „je výrobek chráněn platným základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 469/2009 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2009, L 152, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 9. března 2017 – David Smith v. Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Irsko, Attorney General

(Věc C-122/17)

(2017/C 151/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobce: David Smith

Žalovaní: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

Předběžné otázky

Pokud

- i) příslušná ustanovení vnitrostátního práva stanoví výjimku u zákonného pojištění motorových vozidel v souvislosti s osobami, pro které nejsou v mechanicky poháněném vozidle žádná pevná sedadla,
- ii) příslušná pojistná smlouva stanoví, že pojistné krytí je omezeno pouze na cestující, kteří cestují na pevných sedadlech, a tato smlouva v době nehody patřila mezi schválené pojištění z hlediska vnitrostátního práva,
- iii) příslušná vnitrostátní ustanovení obsahující tuto výjimku z pojistného krytí byla prohlášena za neslučitelná s unijním právem v dřívějším rozhodnutí Soudního dvora (věc C 356/05, Farrell v. Whitty), a tudíž měla být neaplikována, a
- iv) znění těchto vnitrostátních ustanovení nedovoluje takový výklad, který by byl slučitelný s požadavky unijního práva,

je vnitrostátní soud v řízení mezi soukromoprávními subjekty a soukromou pojišťovnou týkajícím se automobilové nehody, jejímž důsledkem byla v roce 1999 vážná škoda na zdraví cestujícího, který necestoval na pevném sedadle, přičemž se v návaznosti na souhlas účastníků řízení vnitrostátní soud připojil k soukromé pojišťovně a státu jako k žalovaným [omissis], povinen, neaplikuje-li příslušná ustanovení vnitrostátního práva, rovněž neaplikovat uvedenou vylučovací doložku obsaženou v pojistné smlouvě pro motorové vozidlo nebo jinak zabránit pojistiteli ve využití [omissis] tehdy platné vylučovací doložky, tak aby zraněná oběť nehody mohla být odškodněna přímo pojišťovnou na základě daného pojištění? Vedl by případně takový výsledek v praxi k určité formě horizontálního přímého účinku směrnice vůči soukromoprávnímu subjektu způsobem, který unijní právo zakazuje?

Žaloba podaná dne 10. března 2017 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-127/17)

(2017/C 151/30)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: J. Hottiaux a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že od přepravních podniků požaduje vlastnictví zvláštních povolení na používání některých veřejných cest, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3 a 7 směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz ⁽¹⁾ ve spojení s body 3.1 a 3.4 přílohy I této směrnice;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vytýká Polské republice, že je doprava vozidel s maximální povolenou hmotností nápravy 10 tun (nápravy, které nejsou hnací) respektive 11,5 tuny (hnací nápravy) v bodech 3.1 a 3.4 přílohy I směrnice 96/53/ES omezena skoro na 97 % veřejných cest nacházejících se na území Polska, což je v rozporu s článkem 3 téže směrnice. Výše uvedené omezení vyplývá z kombinace dvou následujících faktorů:

1. z okolnosti, že doprava vozidel s maximální povolenou hmotností nápravy 11,5 tuny je možná jen na cestách, kterou se součástí „transevropské dopravní sítě“ (TEN-T), jakož i na některých jiných státních cestách [článek 41 odst. 2 Ustawa o drogach publicznych (zákon o veřejných cestách)], jakož i
2. z požadavku zvláštního povolení umožňujícího cestování po jiných cestách [článek 64 a následovně Ustawa Prawo o ruchu drogowym (zákon o cestovní dopravě)].

Komise rovněž vytýká Polské republice nesprávný výklad článku 7 směrnice 96/53/ES. Polská republika zastává názor, že tato ustanovení umožňovala členskému státu použití výjimky z obecné zásady upravené v článku 3 této směrnice, a to omezením dopravy vozidel s povolenou hmotností nápravy 11,5 tuny. I když je pravda, že v čl. 7 odst. 2 jsou uvedeny konkrétní příklady toho, kdy může být doprava v souladu s právem omezena (města, malé vesnice nebo zvláště hodnotná území z pohledu ochrany přírody), nadále se jedná o omezení týkající se jen některých cest a inženýrských staveb na určitých úsecích cesty. Podle názoru Komise se nemůže členský stát rozumně odvolávat na možnost stanovení výjimek, aby jimi pokryl téměř 97 % své dopravní sítě.

Navíc v souladu s čl. 64 odst. 1 zákona o cestovní dopravě ⁽²⁾, aby se mohla vozidla pohybovat na cestách, které nejsou součástí TEN-T a tím skoro na 97 % veřejných cest, je třeba požádat příslušný orgán o povolení a získat jej, což sebou nese následující těžkosti:

- komplexní administrativní formality, které vyžadují kontaktování různých správních orgánů,
- geografická platnost povolení je omezená, což nutí přepravce požádat obecně o více povolení pro každou trasu,
- čas a náklady, které je třeba vynaložit na získání povolení.

Nakonec se povolení kategorie IV nemohla podle čl. 64 odst. 2 zákona o cestovní dopravě použít na státní cesty pro vozidla s hmotností hnací nápravy 11,5 tuny, pokud šlo o přepravu dělitelného nákladu.

Směrnice 96/53/ES nepovoluje takové omezení nebo ztížení volného pohybu pro vozidla. Podnik, který nesouhlasí s plněním těchto podmínek, podléhá zákazu přepravy na cestách. Takovýto předpis porušuje článek 3 směrnice 96/53/ES, který v něm vyjmenovanými požadavky zabraňuje, aby členské státy na svých územích „odmítaly nebo zakázaly“ používání vozidel, která vyhovují mezním hodnotám týkajícím se hmotnosti podle přílohy I této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 235, s. 59

⁽²⁾ Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o ruchu drogowym; Dz. U. 2012, Pos. 1137 (Oznámení předsedy Sejmu Polské republiky ze dne 30. srpna 2012 o vydání konsolidovaného znění zákona o cestovní dopravě).

Žaloba podaná dne 10. března 2017 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie**(Věc C-128/17)**

(2017/C 151/31)

*Jednací jazyk: polština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)*Žalovaní:* Evropský Parlament a Rada Evropské unie**Návrhová žádání žalobkyně***Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:*

- zrušil směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES; ⁽¹⁾
- podpůrně zrušil uvedenou směrnici v části, v níž se týká stanovení národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030;
- uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Polská republika předkládá proti napadené směrnici následující žalobní důvody***1. Porušení zásady loajální spolupráce (čl. 4 odst. 3 SEU)**

Žalované orgány nejednaly při přípravě napadené směrnice transparentně, neboť členské státy uvedly do nerovného postavení a pouze některým z nich uložily povinnost dodatečných závazků ke snížení emisí, které nejsou odůvodněny z hlediska nákladové efektivity ani předpoklady, z nichž vychází metodika přidělení závazků. Tím, že Polsku (a dvěma dalším členskými státy) byly před dosažením konečné dohody s Evropským parlamentem uloženy nové závazky ke snížení emisí, jejichž účelem je splnit ambicióznější obecnou úroveň snížení emisí, bylo Polsko fakticky vyloučeno z jednání o konečné podobě národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030.

Kromě toho žalované orgány zbavily Polsko možnosti, aby účinně ověřilo údaje týkající se Polska, které byly základem pro stanovení národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030, čímž porušily právo Polska vyjádřit své stanovisko.

2. Porušení zásad otevřenosti a transparentnosti (článek 15 SFEU) a neexistence dostatečného odůvodnění (článek 296 SFEU)

Polská republika tvrdí, že výchozí předpoklady, které jsou základem pro stanovení národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030, nebyly k dispozici ani nebyly zveřejněny. Nebyly poskytnuty žádné informace o předpokladech, o něž se opíraly prognózy týkající se technologické struktury jednotlivých odvětví, byť tyto předpoklady byly použity pro prognózy emisí v roce 2030. V důsledku neexistence těchto informací není možné ověřit spolehlivost prognóz emisí, které byly přijaty pro rok 2030. Dále není jasné, podle jakého vzorce byl proveden výpočet obecného cíle v oblasti ochrany zdraví, který se mimo jiné týká snížení úmrtnosti v Evropské unii, jenž je zahrnut do celkového závazku Evropské unie ke snížení emisí a do závazků jednotlivých členských států.

V důsledku toho nebylo odůvodnění orgánů, které uvedenou směrnici přijaly, uvedeno v souvislosti s výše uvedenými závazky ke snížení emisí jasné a jednoznačné.

3. Porušení povinnosti provést řádné hodnocení dopadů napadené směrnice na jednotlivé členské státy a porušení povinnosti provést řádné posouzení dopadu jejího provádění

Polská republika tvrdí, že vzhledem k rozsáhlým hospodářským a sociálním dopadům závazků ke snížení emisí stanovených na rok 2030, které lze očekávat ve členských státech, je hodnocení dopadů provedené Komisí nedostatečné.

V hodnocení dopadů je uveden vztah mezi dosažením cílů směrnice a strukturálními změnami, které spočívají ve snížení podílu uhlí, které je v energetickém odvětví a odvětví obecního bydlení využíváno jako palivo. Hodnocení dopadů ovšem neobsahuje podrobnou analýzu, která by se zaměřila na to, zda očekávaný dopad provádění závazků významně ovlivní volbu členského státu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu jeho zásobování energií. Tato skutečnost je významná zejména z toho důvodu, že pokud by se tento významný vliv potvrdil, znamenalo by to, že unijní normotvůrce měl přijmout napadenou směrnici na jiném právním základě, konkrétně na základě čl. 192 odst. 2 SFEU, a nikoli na základě čl. 192 odst. 1 SFEU.

4. Porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU).

Žalované orgány nezohlednily závažné hospodářské a sociální náklady, které vzniknou v důsledku provádění závazků ke snížení emisí částic v Polsku od roku 2030. Plnění závazků ke snížení emisí od roku 2030 v Polsku proto bude mít pro Polsko závažné negativní hospodářské a sociální důsledky. Výdaje vynaložené s cílem tyto závazky splnit se mohou ukázat jako nepřiměřené ve vztahu k předpokládaným účinkům.

Je zjevné, že pro dosažení cílů stanovených v této směrnici nebylo zapotřebí, aby byly stanoveny tak vysoké národní závazky ke snížení emisí platné od roku 2030.

5. Porušení zásady rovnosti členských států (čl. 4 odst. 2 SEU) a zásady vyváženého rozvoje (čl. 191 odst. 3 čtvrtá odrážka ve spojení s čl. 191 odst. 2 SFEU)

Závazky ke snížení emisí na období od roku 2030, které byly uloženy jednotlivým členským státům, nezohledňují rozdílnou hospodářskou situaci, technologické a sociální podmínky v členských státech, včetně míry investic, jež jsou zapotřebí v různých regionech Evropské unie. Závazky ke snížení byly stanoveny na základě standardizované metody, která nezohledňuje skutečnou a rozdílnou hospodářskou a sociální situaci v jednotlivých členských státech.

Dále, žalované orgány při stanovování národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2030 pravděpodobně řádně nezohlednily skutečnost, že značné množství znečišťujících látek vstupuje v některých členských státech do ovzduší v důsledku jejich pohybu přes hranice, přičemž pocházejí z oblastí z bezprostřední blízkosti Evropské unie, což může vést k nerovnému zacházení se členskými státy, které hraničí s třetími zeměmi ve srovnání se státy, jichž se problém vstupu znečišťujících látek z oblastí mimo Evropskou unii netýká.

(¹) Úř. věst. 2016, L 344, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. března 2017 Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 10. ledna 2017 ve věci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie

(Věc C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a A.M. Almendros Manzano, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil bod 1) výroku napadeného rozsudku;

— zamítl jako neopodstatněný návrh společností Gascogne Sack Deutschland a Gascogne, uplatněný v řízení v prvním stupni, znějící na zaplacení částky 187 571 eur z titulu ztrát údajně vzniklých z důvodu dodatečných plateb za bankovní záruku po uplynutí přiměřené lhůty;

— uložil společností Gascogne Sack Deutschland a Gascogne náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu „příčinná souvislost“, neboť Tribunál rozhodl, že porušení přiměřené lhůty soudního rozhodování bylo rozhodující příčinou tvrzené majetkové újmy spočívající v platbě nákladů na bankovní záruku, zatímco podle ustálené judikatury je rozhodující příčinou platby takových nákladů vlastní rozhodnutí podniku neplatit pokutu po dobu řízení před unijním soudem.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu „újma“, neboť Tribunál neuplatnil na tvrzenou majetkovou újmu související s platbou nákladů na bankovní záruku tutéž podmínku, jakou uplatnil vůči tvrzené majetkové újmě související s platbou úroků z výše pokuty, a sice že žalobkyně v prvním stupni řízení musí prokázat, že finanční zátěž spojená s posledně uvedenou platbou převyšuje výhodu, jež jim mohla plynout z nezaplacení pokuty.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při určování doby, kdy k tvrzené majetkové újmě došlo, a z nedostatku odůvodnění, neboť Tribunál bez objasnění důvodů uvedl, že doba, kdy k tvrzené majetkové újmě spočívající v platbě nákladů na bankovní záruku došlo, se mohla lišit od doby, kdy podle něj došlo k protiprávnímu jednání, jež mělo tuto újmu způsobit.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. března 2017 společnostmi Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne S.A. proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 10. ledna 2017 ve věci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie

(Věc C-146/17 P)

(2017/C 151/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne S.A. (zástupce: F. Puel a E. Durand, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhuji, aby Soudní dvůr:

- zčásti zrušil napadený rozsudek doručený prostřednictvím aplikace e-Curia právním zástupcům navrhovatelek dne 16. ledna 2017, jímž Tribunál sice uznal porušení přiměřené lhůty soudního rozhodování ve věcech, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, Groupe Gascogne v. Komise (T-72/06) a Sachsa Verpackung v. Komise (T-79/06), a existenci majetkové a nemajetkové újmy vzniklé navrhovatelkám v důsledku porušení přiměřené lhůty, avšak uložil Unii neodpovídající a neúplnou náhradu takto vzniklé újmy;
- vydal konečné rozhodnutí o finanční náhradě majetkové a nemajetkové újmy navrhovatelek na základě své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci v souladu s návrhy navrhovatelek;
- uložil žalované v prvním stupni řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Gascogne tvrdí, že když Tribunál nepřiznal náhradu majetkové újmy vzniklé za dobu před 30. květnem 2011 s odůvodněním, že nemůže rozhodovat *ultra petita*, dopustil se tím zjevně nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatňování této zásady.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Gascogne tvrdí, že když Tribunál rozhodl, že za počáteční okamžik majetkové újmy pro účely výpočtu této újmy vezme okamžik stanovený společností Gascogne zpětně na základě nepřiměřené délky, kterou odhadovala na 30 měsíců, ale kterou Tribunál odhadl na 20 měsíců, a když takto nahradil majetkovou újmu vzniklou společností Gascogne za období 6 měsíců, ačkoli výslovně rozhodl, že vzniklá majetková újma spočívá v platbě nákladů na bankovní záruku za dobu odpovídající překročení přiměřené lhůty (tj. za období 20 měsíců), formálně si tak protiřečil a neuvedl vlastní závěry v účinnost.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku společnost Gascogne tvrdí, že když Tribunál použil jinou metodu výpočtu majetkové újmy, než jakou původně předložily navrhovatelky, přičemž se navrhovatelky nemohly k možným důsledkům této metody výpočtu vyjádřit, porušil tím právo na obhajobu.

V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že když Tribunál rozhodl, že nemůže poskytnout náhradu vzniklé nemajetkové újmy, jejíž výše by se jevila příliš vysoká v poměru k pokutě uložené Evropskou komisí, a to s odůvodněním, že podle judikatury nemůže unijní soud zcela či zčásti zpochybnit částku pokuty z důvodu nerespektování přiměřené lhůty, dopustil se tím nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatňování uvedené judikatury.

V rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že když Tribunál nevyhověl návrhu na náhradu vzniklé nemajetkové újmy s odůvodněním, že přiznání navrhovatelkami požadované náhrady by vzhledem ke své výši fakticky vedlo ke zpochybnění výše pokuty, která jim byla uložena, přestože ustanovení čl. 256 odst. 1 a čl. 340 druhého pododstavce SFEU mají právě za cíl umožnit každému žalobci, jemuž evropské orgány způsobily škodu, domoci se náhrady u Tribunálu, porušil tím ustanovení čl. 256 odst. 1 a čl. 340 druhého pododstavce SFEU i právo na účinnou právní ochranu a zbavil je jejich užitečného účinku.

V rámci šestého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že když jim Tribunál přiznal náhradu ve výši 5 000 eur z titulu vzniklé nemajetkové újmy, zatímco zaprvé uvedl, že náhrada nemajetkové újmy nemůže ani částečně zpochybňovat výši pokuty uložené Komisí, a zadruhé výslovně uznal existenci nemajetkové újmy vzniklé navrhovatelkám, kterou bylo třeba nahradit vzhledem „rozsahu nedodržení přiměřené lhůty“ a k „efektivitě projednávané žaloby“, formálně si tak protiřečil.

V rámci sedmého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že když Tribunál bez jakékoli opory rozhodl, že konstatování porušení přiměřené lhůty soudního rozhodování je s ohledem na předmět a závažnost tohoto porušení dostatečné pro nápravu tvrzeného zásadu do dobré pověsti a že odškodnění ve výši 5 000 eur představuje přiměřenou náhradu vzniklé nemajetkové újmy, porušil tím povinnost uvést odůvodnění.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – El-Qaddafi v. Rada

(Věc T-681/14) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Restriktivní opatření proti Libyi — Zmrazení finančních prostředků — Omezení týkající se vstupu na území nebo přejezdu přes území Unie — Ponechání jména žalobkyně na seznamu — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 151/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ajša Muammar Mohamed Kaddáfí (Maskat, Omán) (zástupci: původně J. Jones, QC, poté S. Bafadhel, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Kyriakopoulou a A. de Elera-San Miguel Hurtado, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Rady 2014/380/SZBP ze dne 23. června 2014, kterým se mění rozhodnutí 2011/137/SZBP o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi (Úř. věst. 2014, L 183, s. 52), v rozsahu, v němž je jméno žalobkyně ponecháno na seznamu uvedeném v přílohách I a III rozhodnutí Rady 2011/137/SZBP ze dne 28. února 2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi (Úř. věst. 2011, L 58, s. 53), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 689/2014 ze dne 23. června 2014, kterým se provádí čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) č. 204/2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi (Úř. věst. 2014, L 183, s. 1), v rozsahu, v němž je jméno žalobkyně ponecháno na seznamu uvedeném v příloze II nařízení Rady (EU) č. 204/2011 ze dne 2. března 2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi (Úř. věst. 2011, L 58, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady 2014/380/SZBP ze dne 23. června 2014, kterým se mění rozhodnutí 2011/137/SZBP o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi, se zrušuje v rozsahu, v němž je jméno Ajši Muammar Mohamed Kaddáfí ponecháno na seznamu uvedeném v přílohách I a III rozhodnutí Rady 2011/137/SZBP ze dne 28. února 2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi.
- 2) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 689/2014 ze dne 23. června 2014, kterým se provádí čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) č. 204/2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi, se zrušuje v rozsahu, v němž je jméno A. M. Kaddáfí ponecháno na seznamu uvedeném v příloze II nařízení Rady (EU) č. 204/2011 ze dne 2. března 2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 431, 1.12.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2017 – Řecko v. Komise(Věc T-112/15) ⁽¹⁾

„EZOZF — Záruční sekce — EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Nařízení (ES) č. 796/2004 — Režim podpor na plochu — Pojem ‚stálé pastviny‘ — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita — Paušální finanční oprava — Odpočet předchozí opravy“

(2017/C 151/35)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: původně I. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou a A. Vasilopoulou, poté G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou a A. Vasilopoulou, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně D. Triantafyllou a A. Marcoulli, poté D. Triantafyllou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2014/950/EU ze dne 19. prosince 2014, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2014, L 369, s. 71).

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/950/EU ze dne 19. prosince 2014, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se zrušuje v rozsahu, v němž se týká částky opravy ve výši 5 007 867,36 eura, odpočtu ve výši 2 318 055,75 eura a finančního dopadu ve výši 2 689 811,61 eura, pokud jde o výdaje vynaložené Řeckou republikou v odvětví rozvoje venkova EZFRV Axe 2 (2007-2013, opatření vázaná na plochu) za hospodářský rok 2009, uložené z důvodu slabin týkajících se systému identifikace zemědělských pozemků (SIZP) a kontrol na místě (druhý pilíř, rok žádosti 2008).
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Řecká republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 26.5.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – Deutsche Telekom v. Komise(Věc T-210/15) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se řízení podle pravidel hospodářské soutěže — Odepření přístupu — Povinnost uvést odůvodnění — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Převažující veřejný zájem — Konzultace s třetími osobami — Transparentnost — Neexistence odpovědi na potvrzující žádost ve stanovených lhůtách“

(2017/C 151/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Telekom AG (Bonn, Německo) (zástupci: A. Rosenfeld a O. Corzilius, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Vondung a A. Buchet, poté F. Erlbacher, P. Van Nuffel a A. Dawes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 17. února 2015, kterým byl žalobkyni odepřen přístup k dokumentům vztahujícím se k řízení o zneužití dominantního postavení s označením COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Deutsche Telekom AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 17.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY)

(Věc T-387/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Slovní ochranná známka Evropské unie ‚J AND JOY‘ — Starší národní obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Podobnost označení — Kritéria pro posouzení — Kombinovaná ochranná známka — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 151/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: J & Joy SA (Waremmes, Belgie) (zástupci: A. Maqua, C. Pirenne a C. Smits, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci řízení před Tribunálem: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Německo) (zástupce: T. Kiphuth, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. dubna 2015 (věc R 1352/2014 2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Joy-Sportswear a J & Joy.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá*
- 2) *J & Joy SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (JN JOY)(Věc T-388/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Slovní ochranná známka Evropské unie ‚JN JOY‘ — Starší národní obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Podobnost označení — Kritéria pro posouzení — Kombinovaná ochranná známka — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 151/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: J & Joy SA (Waremmes, Belgie) (zástupci: A. Maqua, C. Pirenne a C. Smits, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Joy-Sportswear GmbH (Ottensheim, Německo) (zástupce: T. Kiphuth, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. dubna 2015 (věc R 1353/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Joy-Sportswear a J & Joy.

Výrok

1) Žaloba se zamítá

2) J & Joy SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY)(Věc T-389/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka Evropské unie J&JOY — Starší národní obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Podobnost označení — Kritéria pro posouzení — Kombinovaná ochranná známka — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 151/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: J & Joy SA (Waremmes, Belgie) (zástupci: A. Maqua, C. Pirenne a C. Smits, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Joy-Sportswear GmbH (Ottensheim, Německo) (zástupce: T. Kiphuth, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. dubna 2015 (věc R 1355/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Joy-Sportswear a J & Joy.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá*
- 2) *J & Joy SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – Nizozemsko v. Komise

(Věc T-501/15) ⁽¹⁾

„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Integrovaný administrativní a kontrolní systém — Snížení a vyloučení v případě nedodržení pravidel podmíněnosti — Méně závažné nedodržení požadavků — Článek 24 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 71 odst. 3 nařízení (ES) č. 1122/2009 — Důkazní břemeno — Výklad přílohy II nařízení (ES) č. 73/2009“

(2017/C 151/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, B. Koopman a H. Stergiou, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Kranenborg a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně C. Brodie, poté J. Kraehling, a nakonec J. Kraehling a G. Brown, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/1119 ze dne 22. června 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 182, s. 39), v rozsahu, v němž se týká výdajů vynaložených Nizozemským královstvím.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 346, 19. 10.2015

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – Regent University v. EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY)(Věc T-538/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie REGENT UNIVERSITY — Starší národní obrazová ochranná známka REGENT'S COLLEGE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) a článek 53 odstavec 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 151/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Regent University (Virginia Beach, Virginie, Spojené státy) (zástupci: E. Himsworth, QC, a D. Wilkinson, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Regent's College (Londýn, Spojené království) (zástupce: S. Malynicz, QC)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. července 2015 (věc R 1859/2014-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Regent's College a Regent University.

Výrok

1. Žaloba se zamítá .
2. Regent University se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 9.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International) v. EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK)(Věc T-638/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie ALCOLOCK — Slovní ochranná známka Spojeného království ALCOLOCK — Relativní důvod zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Řádné užívání starší ochranné známky“

(2017/C 151/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Kanada) (zástupci: E. Baud a P. Marchiset, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Lion Laboratories Ltd (Barry, Spojené království)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. srpna 2015 (věc R 1323/2014-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Lion Laboratories a Alcohol Countermeasure Systems (International).

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti *Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc.* se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2017 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-733/15) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, jímž bylo konstatováno nesplnění povinností státem — Penále — Rozhodnutí o určení výše penále — Zrušení sporného vnitrostátního opatření — Datum, kdy bylo ukončeno neplnění povinností“

(2017/C 151/43)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a M. Figueiredo, zmocněnci, ve spolupráci s L. Silva Morais, advokátkou)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: L. Nicolae a P. Costa de Oliveira, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise Ares(2015)4178538 ze dne 8. října 2015, kterým se od Portugalské republiky požaduje zaplacení částky 580 000 eur jako penále za období od 25. června do 21. srpna 2014, o kterém rozhodl Soudní dvůr v rozsudku Komise v. Portugalsko (C-76/13, nezveřejněný, EU: C:2014:2029).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 22.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2017 – Německo v. Komise

(Věc T-28/16) ⁽¹⁾

„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Rozvoj venkova — Pozemkové úpravy a obnova vesnic — Kritéria pro výběr operací — Zásada loajální spolupráce — Subsidiarita — Legitimní očekávání — Přiměřenost — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 151/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze a A. Lippstreu, poté T. Henze a D. Klebs, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: J. Aquilina a B. Eggers, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení článku 1 a přílohy prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/2098 ze dne 13. listopadu 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 303, s. 35), v rozsahu, v němž vylučují platby v celkové výši 7 719 920,30 eura, které v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) uskutečnila příslušná platební agentura Spolkové republiky Německo.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2017 – Apax Partners UK v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS)

(Věc T-209/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie APAX PARTNERS — Starší mezinárodní slovní ochranná známka APAX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) a článek 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 151/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apax Partners UK Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: D. Rose a J. Warner, solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Apax Partners Midmarket (Paříž, Francie) (zástupce: C. Joly, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. února 2016 (věc R 1611/2014-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Apax Partners Midmarket a Apax Partners UK.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Apax Partners UK Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které nezbytně vynaložila Apax Partners Midmarket pro účely řízení před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 27.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2017 – Cop v. EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)(Věc T-215/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka AMPHIBIAN — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 151/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cop Vertriebs-GmbH (Aresing, Německo) (zástupce: H. Hofmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Conexa LLC (Dover, Delaware, Spojené státy americké) (zástupce: H. Twelmeier, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. března 2016 (věc R 1984/2015-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Cop a Conexa.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Cop Vertriebs-GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Žaloba podaná dne 23. února 2017 – Proximus v. Rada

(Věc T-117/17)

(2017/C 151/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Proximus SA/NV (Brusel, Belgie) (zástupce: B. Schutyser, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady oznámené žalobkyni dne 23. prosince 2016 o přidělení zakázky jinému uchazeči než žalobkyni;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, a sice že metodika použitá pro vyhodnocení nabídkových cen neumožňuje vybrat ekonomicky nejvýhodnější nabídku v souladu s požadavky unijního práva.

Žaloba podaná dne 22. února 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon v. ECB

(Věc T-124/17)

(2017/C 151/48)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Atény, Řecko) (zástupce: Miliarakis Petros, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal žalobu za přípustnou;
- uložil Evropské centrální bance (ECB), žalované, zaplatit na účet odvětví TomeiS Mixanikon & Ergolipton Dimosion Ergon (TSMEDE) (penzijní fond řeckých inženýrů a zadavatelů veřejných prací) současnému pojistiteli Eniaio Forea Koinonikis Asfalis (EFKA): a) částku 1 606 539 086,28 eur nominální hodnotu týkající se společných fondů bývalého Eniaio Tameio Anerxatiton Apaschouloumenon (ETAA) a b) částku 84 285 086,36 eur týkající se obligací, se zákonným úrokem ode dne podání této žaloby až do okamžiku úhrady (podpůrně uložil ECB, aby uhradila částku vyplývající z požadovaného znaleckého posudku);
- nařídil v souladu s jednacím řádem Tribunálu znalecký posudek k určené přesné výši ztráty, kterou utrpěli členové fondu žalobkyně a každopádně odvětví TSMEDE, spadající pod dřívější ETAA a nyní EFKA;
- uložil žalované, aby předložila, případně zpřístupnila smlouvu s Řeckou republikou ze dne 15. února 2012, a
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. Žalobkyně v této žalobě tvrdí, že ECB vznikla mimosmluvní odpovědnost, když v rámci orgánu sociálního zabezpečení, tedy finanční instituce, nebyl zastoupen soukromý sektor (PSI – Private sector involvement), ale veřejný sektor (OSI – Official sector involvement).
2. Tato žaloba poukazuje na vztah mezi Řeckou bankou, jako členem Evropského systému centrálních bank (ESCB), a ECB, a následně na příčinnou souvislost týkající se řízení účasti veřejného sektoru Řeckou bankou a odpovědnosti vzniklé v důsledku nečinnosti na straně ECB tím, že schválila účast veřejného sektoru člena ESCB. Kromě toho tato žaloba upozorňuje na odpovědnost ECB pokud jde o fungování ustanovení o kolektivních žalobách v neprospěch orgánů sociálního zabezpečení.
3. Žalobkyně v této žalobě tvrdí, že ECB vznikla mimosmluvní odpovědnost, neboť v důsledku nečinnosti včas a každopádně od 21. července 2011 (podpůrně od 26. října 2011) nezrušila rozhodnutí ze dne 6. května 2010 týkající se způsobilosti obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo plně zaručených Řeckou republikou (ECB/2010/3, Úř. věst. 2010, L 117, s. 102), v němž mimo jiné zaručila „bez ohledu na jakékoli externí hodnocení“ (s odkazem na posouzení ratingových agentur Standard & Poor and Fitch and Moody) platnost řeckých obligací. ECB zrušila rozhodnutí ze dne 6. května 2010 s velkým zpožděním až rozhodnutím (ECB) 2012/133/EU. ECB tak svou nečinností dlouho podporovala legitimní očekávání týkající se řeckých obligací.
4. Tato žaloba zdůrazňuje skutečnost, že s odkazem na účast veřejného sektoru byla ECB vyloučena z restrukturalizace řeckého veřejného dluhu, stejně jako byly na základě jejího zásahu vyloučeny národní centrální banky. Toto vyloučení je v rozporu se zásadou rovnosti.

5. V této žalobě se uvádí, že členský stát Evropské unie, a konkrétně eurozóny, nemůže z vlastní iniciativy přijmout ve vnitrostátním právu (Parlamentem – Radou ministrů – ministerskou vyhláškou) jednostrannou restrukturalizaci veřejného dluhu bez schválení nebo tacitního souhlasu ECB, jinak by nastal rozpočtový chaos. V této věci existoval tacitní souhlas ECB a proto vznikla její mimosmluvní odpovědnost týkající se ztrát ve výši 53,5 %, což je míra, která zasahuje do samotné podstaty práva vlastnit majetek. Je zjevné, že existuje příčinná souvislost mezi odpovědností ECB za dotčené ztráty z důvodu její nečinnosti, zaviněným jednáním jejích agentur a její mimosmluvní odpovědností.

Žaloba podaná dne 11. března 2017 – Le Pen v. Parlament

(Věc T-161/17)

(2017/C 151/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 6. ledna 2017, přijaté podle článků 33, 43, 62, 68 rozhodnutí 2009/C 159/01 předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, „kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu“ v pozměněném znění, jímž byla konstatována pohledávka za žalobkyní ve výši 41 554 eur z titulu částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a zdůvodněno její vrácení a pověření příslušného příkazce ve spolupráci s účetním orgánem, a provedení jejich výběru na základě článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 66, 78, 79 a 80 finančního nařízení;
- zrušil oznámení o dluhu č. 2017-22 11. ledna 2017, jímž byla žalobkyně informována, že byla vůči ní konstatována na základě rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 6. ledna 2017 pohledávka ve výši 41 554 eur, vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a uplatnění článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 78, 79 a 80 finančního nařízení;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu zaplatit Marine Le Pen částku 50 000,00 eur z titulu náhrady nahraditelných nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z vad postihujících formální legitimitu napadených aktů. Tento žalobní důvod se dělí na pět částí.
 - První část, podle níž pravomoc v oblasti finančních rozhodnutí týkajících se poslanců přísluší předsednictvu Evropského parlamentu, a nikoliv generálnímu tajemníkovi.
 - Druhou část, podle níž předsednictvo Evropského parlamentu nemůže změnit povahu svých pravomocí a rozšířit je. Generální tajemník přitom neprokázal žádné řádné zmocnění předsedy předsednictva Parlamentu, které by mu dávalo pravomoc přijímat a oznamovat napadené akty, pokud jde o vyřizování finančních otázek týkajících se poslanců.
 - Třetí část, podle níž nejsou napadené akty dostatečně odůvodněny a vykazují svévolný charakter.
 - Čtvrtou část vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí.

- Pátou část vycházející z neexistence osobního přezkoumání spisu generálním tajemníkem Evropského parlamentu.
- 2. Druhý žalobní důvod vychází z vad postihujících materiální legalitu napadených aktů. Tento žalobní důvod se dělí na šest částí.
 - První část vycházející z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.
 - Druhou část vycházející z neexistence skutečností podporujících napadené akty.
 - Třetí část, podle níž jsou napadené akty stíženy zneužitím pravomoci.
 - Čtvrtou část, podle níž jsou napadené akty stíženy vadou řízení.
 - Pátou část vycházející z toho, že jsou napadené akty diskriminační, a z existence fumus persecutionis.
 - Šestou část vycházející z neexistence nezávislosti OLAF.

Žaloba podaná dne 8. března 2017 – EKETA v. Komise

(Věc T-166/17)

(2017/C 151/50)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupci: Christianos Vasileios Spiridon a Paliou Stavroula, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že pohledávka Evropské komise, podle níž by EKETA měla vrátit částku 197 799,52 eur pocházející z dotace, kterou získala na projekt SENSATION, jak je uvedena ve výzvě k úhradě č. 3241615291/29. listopadu 2016, není opodstatněná do výše 191 039,55 eur;
- určil, že částka 191 039,55 eur odpovídá uznatelným nákladům a že EKETA není povinna ji vrátit Evropské komisi;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (dále jen „EKETA“) touto žalobou napadá pohledávky, které Evropská komise uvedla ve výzvě k úhradě č. 3241615291/29. listopadu 2016, v rámci realizace projektu SENSATION. V této výzvě k úhradě Komise požadovala, aby jí EKETA vrátila část dotace, kterou získala na projekt SENSATION ve výši 197 799,52 eur. Tato pohledávka byla zjištěna v návaznosti na kontrolu na místě, kterou Evropská komise provedla v prostorách žalobkyně.
2. V tomto rámci žalobkyně Tribunálu Evropské unie na základě článku 272 SFEU navrhuje, aby uznal, že výše uvedená částka uvedená ve výzvě k úhradě, a to částka 191 039,55 eur, odpovídá uznatelným nákladům a že EKETA není povinna ji Komisi vrátit.
3. EKETA tvrdí, že výše uvedená částka 191 039,55 eur odpovídá uznatelným nákladům na zaměstnance, subdodavatele a nepřímé náklady, které Komise protiprávně zamítla jako nepřipustné. Uznatelnost nákladů žalobkyně potvrzují informace, které sdělila Evropské komisi při kontrole na místě a v průběhu následné korespondence, již předkládá Tribunálu.

Žaloba podaná dne 16. března 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs v. Komise**(Věc T-168/17)**

(2017/C 151/51)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupce: A. Schuster, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- žalobě na neplatnost vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise C (2017) 249 final ze dne 13. ledna 2017 týkajícího se potvrzující žádosti žalobkyně o přístup ke spisu na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, zejména z důvodu nedostatku odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva upraveného Smlouvami

Žalobkyně tvrdí, že Komisí uplatněné výjimky upravené v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 jsou protiprávní, neboť jsou v rozporu s primárním právem, které má vyšší právní sílu, zejména s články 42 a 47 Listiny základních práv Evropské unie.

Navíc podle ní platí také v unijním právu přednost primárního práva, jež má vyšší právní sílu, před tímto sekundárním právem, které je s ním v rozporu, takže i z tohoto důvodu neměla Komise výjimky upravené v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 použít.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 17. března 2017 – Pethke v. EUIPO**(Věc T-169/17)**

(2017/C 151/52)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobce:* Ralph Pethke (Alicante, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí PERS-AFFECT-16-134 ze dne 17. října 2016, jímž byl s účinkem k 17. říjnu 2016 přearažen z místa ředitele provozního oddělení na místo u monitorovacího centra a degradován na administrátora;

- přiznal žalobci náhradu hmotné a morální újmy, která mu vznikla v důsledku porušení práv;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: Porušení ustanovení o disciplinárním řízení obsažených ve služebním řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“)

Žalobce tvrdí, že přeřazení z vyšší pozice ředitele na místo administrátora bez možnosti služebního postupu nepředstavuje legitimní přeřazení, nýbrž disciplinární degradaci, která by z důvodu neexistujícího jiného právního základu vyžadovala disciplinární řízení. Žalovaný úřad svým jednáním porušil článek 86 služebního řádu, jakož i jeho přílohu IX.

2. Druhý žalobní důvod: Protiprávní přeřazení/zneužití pravomoci

Žalobce tvrdí, že nebyly splněny podmínky pro řádné přeřazení. Sesazení a přeřazení žalobce není totiž ve služebním zájmu, jednotlivé (měnící se) důvody pro přeřazení žalobce naznačují, že došlo ke zneužití pravomoci a nebyla také dodržena zásada ekvivalence požadovaná pro řádné přeřazení.

3. Třetí žalobní důvod: Porušení zákazu svévole a zákazu diskriminace na základě pohlaví žalobce

Žalobce uvádí, že jeho sesazení a přeřazení za účelem zvýšení podílu žen v řídicích funkcích představuje nepřímou diskriminaci na základě pohlaví.

4. Čtvrtý žalobní důvod: Porušení zásady proporcionality

Žalobce má za to, že jeho disciplinární přeřazení představuje nepřiměřené opatření v rámci interní reorganizace úřadu.

5. Pátý žalobní důvod: Porušení práva na řádnou správu a povinnosti péče – Zásah do tělesné a psychické nedotknutelnosti žalobce – Šikana na pracovišti

V rámci pátého žalobního důvodu žalobce uvádí, že jeho „nečekané“ sesazení představuje útok na jeho tělesnou a psychickou nedotknutelnost a postrádá jakoukoli minimální úroveň řádné správy.

Z jednání a opomenutí úřadu plyne žalobci nárok na finanční odškodnění za hmotnou a morální újmu.

Žaloba podaná dne 15. března 2017 – EKETA v. Komise

(Věc T-177/17)

(2017/C 151/53)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (EKETA) (Thessaloniki, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že výzva Evropské komise určená výzkumnému středisku EKETA, aby vrátilo částku 211 185,95 eur odpovídající platbě, kterou obdrželo na projekt ASK-IT, jež je uvedena ve výzvě k úhradě č. 3241615292/29.11.2016, je neopodstatněná ve vztahu k částce 143 910,77 eur;
- určil, že částka 143 910,77 eur je přípustným výdajem a že výzkumné středisko EKETA není povinno vrátit ji Evropské komisi;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (dále jen „EKETA“) touto žalobou napadá výzvu, kterou Komise učinila ve výzvě k úhradě č. 3241615292/29.11.2016 v souvislosti s účastí na projektu ASK-IT. Touto výzvou k úhradě vyzvala Komise výzkumné středisko EKETA, aby jí vrátilo část platby, kterou obdrželo na projekt ASK-IT ve výši 211 185,95 eur. Výzva byla učiněna na základě kontroly na místě provedené Evropskou komisí v prostorách žalobce.
2. V tomto rámci se žalobce ve smyslu článku 272 SFEU u Tribunálu domáhá určení, že z výše uvedené částky stanovené ve výzvě k úhradě je částka 143 910,77 eur přípustným výdajem a že EKETA není povinno vrátit ji Komisi.
3. EKETA tvrdí, že výše uvedená částka 143 910,77 eur odpovídá přípustným výdajům na zaměstnance, subdodavatele a nepřímé výdaje, které Komise nesprávně odmítla jako nepřipustné výdaje. Přípustnost výdajů žalobce potvrzuje okolnost, kterou žalobce uplatnil u Evropské komise při kontrole na místě, v pozdější korespondenci, jakož i u Tribunálu.

Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Menta y Limón Decoración v. EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Vyobrazení muže v regionálním kroji)

(Věc T-183/17)

(2017/C 151/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Španělsko) (zástupce: E. Estella Garbayo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení muže v regionálním kroji) – Ochranná známka Evropské unie č. 10 822 013

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 ve věci R 510/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

- potvrzení rozhodnutí ze dne 28. Ledna 2015 vydaného v prvním stupni zrušovacím oddělením EUIPO, který byl zcela zamítnut zápis ochranné známky Společenství č. 10 822 013 požadovaný magistrátem města Santa Cruz de La Palma;
- uložil žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i řízení před odvolacím senátem a řízení o prohlášení neplatnosti.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 53 odst. 2 písm. d) nařízení č 207/2009.

Žaloba podaná dne 20. března 2017 – EKETA v. Komise

(Věc T-189/17)

(2017/C 151/55)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že pohledávka Evropské komise, na základě které jí má EKETA vrátit částku 64 720,19 eur odpovídající platbě obdržené pro projekt HUMABIO, jež je obsažena ve výzvě k úhradě č. 3241615288/29.11.2016, je neopodstatněná, pokud jde o částku 27 830,27 eur;
- určil, že částka 27 830,27 eur odpovídá uznatelným výdajům a že společnost EKETA není povinna vrátit tuto částku Evropské komisi, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Společnost Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) touto žalobou napadá pohledávky, které Evropská komise uvedla ve výzvě k úhradě č. 3241615288/29.11.2016, v souvislosti s realizací projektu HUMABIO. Prostřednictvím této výzvy k úhradě Komise požadovala, aby EKETA vrátila část platby, kterou tato společnost obdržela pro projekt HUMABIO, odpovídající částce 64 720,19 eur. Pohledávka vznikla v návaznosti na audit na místě, který provedla Evropská komise v prostorách žalobkyně.
2. Žalobkyně se v této souvislosti domáhá, aby Tribunál Evropské unie na základě článku 272 SFEU učil, že z výše uvedené částky obsažené ve výzvě k úhradě představuje částka 27 830,27 eur uznatelné výdaje a že společnost EKETA není povinna tuto částku Komisi vrátit.
3. Společnost EKETA tvrdí, že výše uvedená částka 27 830,27 eur představuje uznatelné výdaje na zaměstnance a nepřímé výdaje, které Komise chybně vyloučila jako neuznatelné. Uznatelnost výdajů žalobkyně je potvrzena doklady, které tato společnost předložila Evropské komisi v rámci auditu na místě a následné korespondence a které předkládá Tribunálu.

Žaloba podaná dne 22. března 2017 – EKETA v. Komise**(Věc T-190/17)**

(2017/C 151/56)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že pohledávka Evropské komise, na jejímž základě jí měla EKETA vrátit částku 172 992,15 eur, odpovídající dotaci, kterou dostala na projekt CATER, jak je uvedena v oznámení o dluhu č. 3241615289/29.11.2016, je neopodstatněná, pokud jde o částku 112 737,15 eur;
- určil, že částka 112 737,15 eur odpovídá uznatelným nákladům a že společnost EKETA nemá povinnost vrátit tuto částku Evropské komise;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení, které vznikly žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Touto žalobou Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (dále jen „EKETA“) zpochybňuje pohledávky, které Komise uvedla v oznámení o dluhu č. 3241615289/29.11.2016 v souvislosti s provedením projektu CATER. Komise v tomto oznámení o dluhu žádala, aby jí společnost EKETA vrátila část dotace, kterou dostala na projekt CATER ve výši 172 992,15 eur. Tato pohledávka vznikla po kontrole na místě provedené Evropskou komisí v prostorách žalobkyně.
2. Žalobkyně se v této souvislosti domáhá, aby Tribunál Evropské unie ve smyslu článku 272 SFEU určil, že z výše uvedené částky obsažené v oznámení o dluhu představuje částka 112 737,15 eur uznatelné náklady a že EKETA nemá povinnost vrátit uvedenou částku Komisi.
3. EKETA tvrdí, že výše uvedenou částku 112 737,15 eur tvoří uznatelné náklady zaměstnanců a nepřímé náklady, které Komise protiprávně zamítla jako neuznatelné. Uznatelnost nákladů žalobkyně potvrzují informace, které sdělila Evropské komisi při kontrole na místě a v následné korespondenci, a které předkládá Tribunálu.

Žaloba podaná dne 27. března 2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Odstín růžové)**(Věc T-195/17)**

(2017/C 151/57)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: CeramTec (Plochingen, Německo) (zástupci: A. Renck a E. Nicolás Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: růžová obrazová ochranná známka – ochranná známka Evropské unie č. 10 214 195

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2017 ve věci R 930/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO a další účastníci, v případě, že vstoupí do řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článků 59 a 83 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 27. března 2017 – Naftogaz of Ukraine v. Komise

(Věc T-196/17)

(2017/C 151/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kyjev, Ukrajina) (zástupci: D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak a M. Krakowiak, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 6950 ze dne 28. října 2016 o přezkumu výjimky pro Ostseepipeline-Anbindungsleitung z povinnosti uplatnit zásadu přístupu třetích osob a úpravy tarifů povolené na základě směrnice 2003/55/ES; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že rozhodnutí Komise 2016 je neplatné z důvodu nedostatečné pravomoci

- Článek 36 odst. 9 směrnice 2009/73/ES neposkytuje Komisi pravomoc schválit rozhodnutí regulačního orgánu o změně výjimky poskytnuté na základě čl. 36 odst. 1, kterou předtím schválila.
- Alternativně, má-li Komise pravomoc schválit takové rozhodnutí, přísluší jí tato pravomoc pouze v určitých případech, jako například v případě, když došlo k podstatné změně okolností od okamžiku jejího předchozího rozhodnutí o schválení. V opačném případě by byla narušena zásada právní jistoty. Vzhledem k okolnostem projednávaného případu nebyla Komise oprávněna přijmout dotčené rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 36 odst. 1 směrnice 2009/73/ES

- Alternativně, byla-li Komise v zásadě oprávněna přijmout dotčené rozhodnutí, mohla tak platně učinit pouze tehdy, pokud byly splněny podmínky uvedené v čl. 36 odst. 1 směrnice 2009/73/ES.
- Dotčené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. a). Toto rozhodnutí nezlepšilo hospodářskou soutěž v dodávkách plynu a nezlepšilo bezpečnost dodávek v členských státech EU ležících ve střední a východní Evropě a Energetického společenství.
- Dotčené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. b). Od okamžiku zprovoznění příslušného plynovodu v červenci 2011 neexistuje žádné riziko spojené s investicí.
- Dotčené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. e). Toto rozhodnutí je na újmu hospodářské soutěže a efektivnímu fungování vnitřního trhu v EU a v Energetickém společenství, jelikož může posílit dominantní postavení společnosti PJSC Gazprom a jejích poboček na příslušném zeměpisném trhu a přispět k rozdělení vnitřního trhu na vnitrostátní úrovni.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění

- V rozporu s článkem 296 SFEU, neobsahuje dotčené rozhodnutí dostatečné odůvodnění ani důkazy podporující závěry Komise.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 216 odst. 2 SFEU

- Podle čl. 216 odst. 2 SFEU jsou mezinárodní dohody uzavřené Evropskou unií závazné pro orgány Unie.
- V rozporu s článkem 6 Smlouvy o Energetickém společenství může dotčené rozhodnutí ohrozit stabilitu regulačního a tržního rámce podněcujícího investice do plynárenských sítí, snížit bezpečnost dodávek a zabránit rozvoji hospodářské soutěže. Dotčené rozhodnutí umožňuje v rozporu s článkem 18 Smlouvy o Energetickém společenství společnosti Gazprom zneužívat její dominantní postavení na příslušném trhu.
- V rozporu s článkem 6 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě má dotčené rozhodnutí nežádoucí dopad na hospodářskou soutěž v energetickém sektoru. V rozporu s článkem 10 odst. 1 Smlouvy o energetické chartě poskytuje uvedené rozhodnutí společnosti Gazprom, jakožto investorovi, preferenční zacházení a má nepříznivý dopad na investice společnosti Naftogaz do ukrajinského plynového přepravního systému.
- rozporu s článkem 274 dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou bylo dotčené rozhodnutí přijato bez konzultace či spolupráce s Ukrajinou.

Žaloba podaná dne 28. března 2017 – Abel a další v. Komise

(Věc T-197/17)

(2017/C 151/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Marc Abel (Montreuil, Francie) a 1438 dalších žalobců (zástupce: J. Assous, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- uznal protiprávnost jednání Evropské komise;
- uznal újmu způsobenou žalobcům v důsledku přijetí nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6);

- uložil Evropské komisi povinnost zaplatit částku 1 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené žalobcům v důsledku přijetí takového nařízení a symbolickou částku 1 eura jako náhradu majetkové újmy;
- vydal vůči Evropské komisi soudní příkaz, aby „konečný faktor shodnosti“ zavedený nařízením (EU) 2016/646 snížila na 1 a upustila od „konečného faktoru shodnosti“ stanoveného na 2,1;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádějí žalobci následující skutečnosti.

1. Žalovaná se dopustila pochybení při přijímání předmětného nařízení v rámci výkonu své pravomoci, kterou na ni přenesly Evropský parlament a Rada nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1), v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. Konkrétně se jedná o:
 - porušení norem primárního i sekundárního unijního práva v oblasti životního prostředí;
 - porušení podpůrných norem práva Společenství, jako jsou obecné zásady zákazu zhoršování dosažené úrovně, obezřetnosti, prevence, působení u zdroje a zásada „znečišťovatel platí“;
 - zneužití procesních pravidel v tom smyslu, že Komise nemohla použít regulativní postup s kontrolou ke změně podstatného prvku nařízení (ES) č. 715/2007;
 - porušení podstatných náležitostí v tom smyslu, že s předmětným nařízením nebyly spojeny demokratické záruky, jaké nabízí řádný legislativní postup spolurozhodování Evropského parlamentu a Rady.
2. Existence skutečné a nepochybné újmy a přímé příčinné souvislosti mezi jednáním Komise a tvrzenou újmou.

Žaloba podaná dne 29. března 2017 – EKETA v. Komise

(Věc T-198/17)

(2017/C 151/60)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (EKETA) (Thessaloniki, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že výzva Evropské komise určená výzkumnému středisku EKETA, aby vrátilo částku 38 241,00 eur odpovídající platbě, kterou obdrželo na projekt ACTIBIO, jež je uvedena ve výzvě k úhradě č. 3241615335/29.11.2016, je neopodstatněná ve vztahu k částce 9 353,56 eur;

- určil, že částka 9 353,56 eur je přípustným výdajem a že výzkumné středisko EKETA není povinno vrátit ji Evropské komisi;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (dále jen „EKETA“) touto žalobou napadá výzvu, kterou Komise učinila ve výzvě k úhradě č. 3241615335/29.11.2016 v souvislosti s účastí na projektu ACTIBIO. Touto výzvou k úhradě vyzvala Komise výzkumné středisko EKETA, aby jí vrátilo část platby, kterou obdrželo na projekt ACTIBIO, ve výši 38 241,00 eur. Výzva byla učiněna na základě kontroly na místě provedené Evropskou komisí v prostorách žalobce.
 2. V tomto rámci se žalobce ve smyslu článku 272 SFEU u Tribunálu domáhá určení, že z výše uvedené částky stanovené ve výzvě k úhradě je částka 9 353,56 eur přípustným výdajem a že EKETA není povinno vrátit ji Komisi.
 3. EKETA tvrdí, že výše uvedená částka 9 353,56 eur odpovídá přípustným výdajům na zaměstnance a nepřímé výdaje, které Komise nesprávně odmítla jako nepřípustné výdaje. Přípustnost výdajů žalobce potvrzuje okolnost, kterou žalobce uplatnil u Evropské komise při kontrole na místě, v pozdější korespondenci, jakož i u Tribunálu.
-

